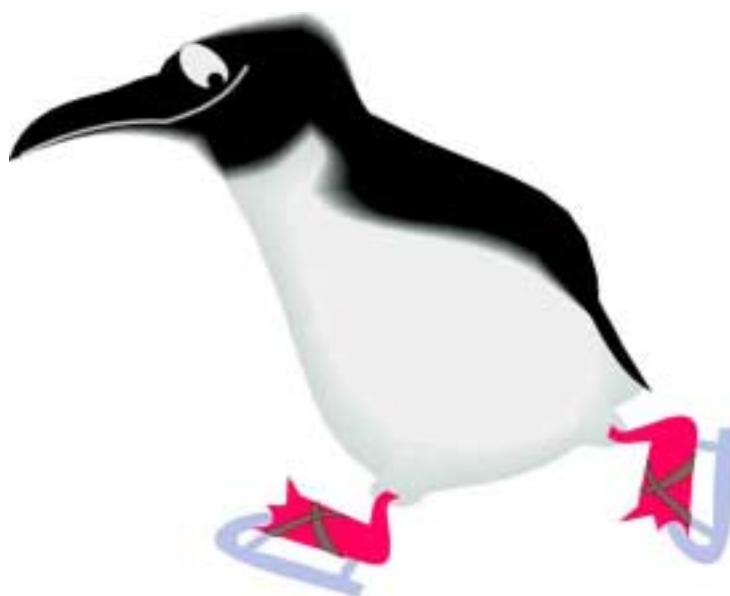

HEIJASTE

1/2006 28.3.2006

22. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Rauni Välikangas</i>	Sielu – suhde ikuiseen	4
<i>Joel Rehnström</i>	Kuinka kertoisin <i>Urantia-kirjasta</i>	8
<i>Pentti Lehtelä</i>	Opetuslasten persoonallisuus, osa 4.....	9
<i>Seppo Kanerva</i>	Archaeopteryx lentää liihottaa	15

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura r.y.**Päätoimittaja**

Kalevi Eklöf
Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200
kalevi.eklof@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Jouni Nurmi
HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.s.nurmi@luukku.com

Martti Vanninen
ESPOO
Puh. 040 727 8714
martti.vanninen@kolumbus.fi

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnot *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 2/2006 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.5.2006 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: <i>urantia-seura@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.fi</i>
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: <i>urantia-saatio@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.org</i>
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrachasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräyslavan numero: OKU1579A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Ihmisen elämä on hyvin kompleksista, tunteikasta ja nopeatempoista. Tilanteet tulevat ja menevät, pitää tehdä päätöksiä ja taas päätöksiä. On epävarmuutta, jännitystä ja haasteita. Seuraamme uutisia, jännitämme urheilukilpailuja, vaaleja, missikisoja ja ties mitä ihmisten keksintöjä. Pelkäämme sairauksia ja katastrofeja ja etsimme onnenapiloita. Ihminen elää tiukasti nykyhetkeä voimatta paljoa muuta ajatellakaan. Hän on kehollaan, aisteillaan, ajatuksillaan ja tunteillaan kiinni kokemansa todellisuuden rajapinnassa kuin takiaispallo heinikossa. Näin on tarkoituskin, sillä muuten ei synny päätöksiä edeltävää toimintaa, josta kokemus ja viisaus karttuu ja sielun kasvu saa ravintonsa, – – *sillä mitään kasvua ei voi tapahtua ilman psyykkistä ristiriitatilannetta ja hengellistä kuohuntaa.* [1097:6] Eläinperäinen luomakunta ja tahdollisten luotujen alemmat muodot eivät liioin edisty suotuisasti ympäristössä, joka on liian helppo (1719:1).

Mitä tekee ihmisessä asuva Suuntaaja kaiken tämän kuohunnan keskellä? Entä suojelusenkelimme, tai Kaikkein Korkeimmat, jotka ”hallitsevat ihmisten valtakunnissa” (toteamus U-kirjassa 8:ssa eri yhteydessä)? Entä Jumalallinen kaitselmus? Ovatko he rukoilemme kuultuaan heti puuttumassa asioiden luonnolliseen kulkuun meidän mielihalujemme mukaan?

Serafeista todetaan, että he – – *toimivat hyväksenne suoranaisista vetoamuksistanne täysin riippumatta. He ovat täällä panemassa täytäntöön ylempiensä antamat määräykset, ja näin ollen he toimivat ohimenevistä oikeustanne ja vaihtuvista mielialoistanne välittämättä.* [1246:2] Serafit voivat johdattaa meitä jopa kohtuullisiin vaikeuksiin, milloin elämämme näyttää liian helpolta. Yleensä maailman tilanteet kuitenkin kulkevat omaa rataansa serafitoiminnan niitä muuttamatta (1246: 4).

Suuntaajista sanotaan: *Ohimenevät ja ailahtelevat ilon ja surun tuntemuksesi ovat enimmältään puhtaasti inhimillisiä ja aineellisia reaktioita sisälläsi vallitsevaan psyykkiseen ilmastoon ja ulkoiseen aineelliseen ympäristösi. Älä näin ollen odota saavasi Suuntaajalta itsekästä lohtua ja kuolevaiselle ominaista lohdutusta. Suuntaajan asiana on valmistaa sinut ikuista tutkimusmatkaa varten, varmistaa eloonjäämisesi. Salaperäisen Opastajan tehtävänä ei suinkaan ole tyyntyttää tunnekuohujasi eikä lääkittää loukattua ylpeyttäsi, – –* [1192:1]

Kaikkein Korkeimpien, poliittisen kehityksen ylivalkojien, vallankäyttö taas on hallitsemista, jonka tarkoitus on tuottaa laajinta mahdollista hyvää kaikista ihmisistä laajimmalle mahdolliselle määrälle aikavälillä, joka on laajin mahdollinen (1488:2).

Kaitselmuksesta kerrotaan, että maailmassa toki vaikuttaa jumalallista aikaansaannosta oleva kaitselmus, mutta se ei ole sellaista lapsellista, mielivaltaista ja aineellista huolenpitoa, jollaiseksi monet kuolevaiset ovat sen käsittäneet (54:4).

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että henkimaailma suhtautuisi mitenkään välinpitämättömästi meidän elämämme yksityiskohtiin. He ovat valinnoistamme ja kokemuksistamme suuresti kiinnostuneita, mutta he laittavat useimmille asioille aivan toisenlaisen painoarvon kuin mitä meidän lyhytnäköinen mieleemme odottaisi. He suuntaavat toimintansa asioihin, joilla on hengellistä ja samalla ikuista merkitystä joko yksilölle tai yhteisön edistymiselle. Mutta ennen kuin tällaisia päämääriä saavutetaan missä tahansa yksityiskohdassa, se voi vaatia heiltä vuosien, vuosikymmenien tai aikakausien mittaista ohimenevien tukirakennelmien pystyttämistä – monesti juuri niitä asioita, jotka me näemme tärkeinä ja konkreettisina tapahtumina mutta jotka on tarkoitettukin purettavaksi sitten, kun päämäärä on saavutettu.

Alussa ihmisen on vielä vaikea nähdä kättään pidemmälle, ennen kuin kokemus ja viisaus karttavat. Minän ymmärtämisessä elämän tosiasia on koettava ensiksi, sen arviointi tai tulkinta tulevat jälkeenpäin. *Ihmislapsi elää ensin ja vasta myöhemmin hän ajattelee elämistään.* [1228:1]. Ihminen voi jo nyt päästä hetkelisesti irti elämän yksitoikkoisesta myllynpyörityksestä ja kurottautua kohti hengellisiä realiteetteja ryhtyesään rukoiluun ja siihen liittyvään palvontaan. Tällaiset kokemukset voivat muuttaa ja avartaa ihmisen mieltä suuresti kohti yhä lisääntyvää sisäistä rauhaa ja tasapainoisuutta, joka voi käydä jopa kaiken ymmärryksen yli.

Kun kehittyvä minuus on saavuttanut kypsyytensä, mennyt ja tuleva saatetaan yhteen valaisemaan sitä, mikä on nykyisyyden todellinen merkitys. Sitä mukaa kuin minuus kypsyy, se kurottautuu yhä kauemmas menneisyyteen löytääkseen sieltä kokemusta, kun taas sen viisautta osoittavat ennakoarvioin-

nit koettavat tunkeutua yhä syvemmälle tuntemattomaan tulevaisuuteen. Ja sitä mukaa kuin käsityksiään muodostava miinus ulottaa tämän kurottautumisen yhä kauemmas sekä menneisyyteen että tulevaisuuteen, arviointien tekeminen käy yhä vähemmän riippuvaiseksi hetkellisestä nykyisyydestä. Tällä keinoin päätöksenteko ja toimenpiteisiin ryhtyminen alkaa irrottautua liikkuvan nykyhetken kahleista samalla, kun se alkaa saada piirteitä, joilla on mennyt-tulevaa merkitystä. [1295:5]

IUA:n seuraava kansainvälinen konferenssi on 14.–18.7.2006 Australian Sydneyssä. Jos mielit mukaan, niin vielä ehtii. Halvimmat matkaliput lienevät noin 1500 €:n tietämissä, ja osallistumismaksu on AUD480, joka on noin 320 €, sisältäen majoituksen ja ruoat. Optioita (kuten lisäpäivät majoitukseen) on myös saatavana. Lisätietoja saa seuramme www-sivulta (www.urantia.fi/ajankohtaista). Suomesta lähtijöiden yhteyshenkilönä toimii Seppo Niskanen, jolta saa tarvittaessa lisätietoja.

Tapio Talvitie

Sielu – suhde ikuiseen

Rauni Väl ikangas

Esitelmä talvipäivillä 28.1.2006

Matka ikuisesta ihmiseen

Koskaan alkamattomat ja päättymättömät realiteetit ja niiden väliset suhteet ovat aikaan sidotulle ihmiselle täysin käsittämättömiä, ja *Urantia-kirjan* tekijät joutuvat käyttämään teoreettista alkuhetkeä selostaessaan meille näiden realiteettien ykseyttä. Tämä aikojen takainen alkutila selostetaan MINÄ OLEN –olevaisen käsitteenä. MINÄ OLEN saavutti persoonallisuuden todellistumisen tulemalla samanaikaisesti Alkuperäisen Pojan Isäksi ja Paratiisisaaren Lähteeksi. Rinnan sen kanssa tapahtui Äärettömän Hengen persoonan ja Havonan keskusuniversumin ilmaantuminen. Nämä ovat kuitenkin ikuisia. (s. 6) Tästä jatkuu sarja alaspäin laskeutuvia olentoja ja energian ja aineen muunnoksia, kunnes alimpana tulemme me, kuolevaiset olennot. Me olemme kokoelma näiden alaspäin laskeutuvien haarojen päätteitä. Meissä on:

- ruumis: materiaallinen, fyysinen, eläimellinen organismi, joka juontuu ala-Paratiisista,
- mieli: ajatteleva, havainnoiva ja tunteva mekanismi, joka juontuu Äärettömästä Hengestä,
- henki: Ajatuksensuuntaaja, joka on lähtöisin jakamattomasta Jumaluudesta, ja
- persoonallisuus, joka on Universaalisen Isän anti.

Koko universumissa olevat potentiaalit on tarkoitus evoluution kautta muuntaa aktuaaleiksi, ja ihmisessä on tarkoituksena hengen hallitsevuutta lisäämällä saada aikaan persoonallisuuden yhtenäisyys lisäämällä tahtoperäistä alttiutta Ajatuksensuuntaajan opetusta kohtaan. Isän suunnitelma on, että fi-

niittisen edistymisen on tapahduttava ponnistelun kautta, tuloksiinpääsyn hellittämättömyyden kautta ja persoonallisuuden kehittymisen uskon kautta. (1266:3)

Sielun synty

Suuntaajan valmistautuminen. Kun Suuntaajat valitsevat kuolevaiskohdettaan, heillä on tiedot kohteen perimästä, ja siinä heitä kiinnostavat

- älyllinen kapasiteetti,
- hengellinen vastaanottavaisuus ja
- älyllisten ja hengellisten kykyjen yhteennivoutuminen.

Erityisesti heitä kiinnostaa se, missä määrin nämä kaksi kykyä yhdessä voisivat edesauttaa luonteenlujuuden kehittymistä ja eloonjäävän kuolemattoman sielun kehittymistä. (1186:2–4) Ensinnäkin lohduksi, ettei mikään perimässämme voi estää meidän kasvuamme mutta kylläkin vaikeuttaa sitä. Se kylläkin vaikuttaa siihen, millaisen Ajatuksensuuntaajan me saamme. Ajatuksensuuntaajan me kyllä saamme, mutta tähän valintaan emme pysty vaikuttamaan. Ympäristöolosuhteet vaikuttavat fysiikkaamme, kuten esimerkiksi myrkyt aivoihimme, ja uskonnolliset käsitykset ja käytänteet ajatteluumme, mutta näiden osalta meillä on ainakin aikuisuudessa mahdollista tehdä jotakin ja sitä kautta joko vaikeuttaa tai helpottaa Ajatuksensuuntaajan työtä.

Mielenauttajahenkien on ensin muokattava mieltä, kunnes luotu olento osoittaa pyrkimystä palvontaan ja ilmenee viisauts kykynä erottaa hyvä ja paha. Kun olento tekee ensimmäisen moraalisen päätöksen, se rekisteröityy ja luotu vastaanottaa Ajatuksen-

suuntaajan. Kuolevaisen, persoonallisen mielen ja Ajatuksensuuntaajan yhteistyön tuloksena kehittyi sielu, persoonallisuuden tulevan morontiaylläpiti-
men alkio (1219:1), joka on meissä kuin toukka-
vaihe perhosella.

Ihmisenä elämisestä

Energia-aineella on evolutionaarisisissa maailmoissa valta-asema, paitsi persoonallisuudessa, jossa henki mielen välityksellä kamppailee määräysvallasta. Kuolevaisen kannalta olemassaolo on samaa kuin kasvu, statuksen nousu. Omien päätöstensä lujuu-
den, voiman ja peräänantamattomuuden avulla ih-
minen kasvaa tietoisesti aineellisuudesta kohti hen-
gellisyttä ja myös siksi, että Ajatuksensuuntaaja ke-
hittää uusia keinoja kurottautua alas morontiaanisel-
le sielun tasolle. Heti kun sielu ilmaantuu, se alkaa
itsessään ja itsestään kasvaa. *Urantia-kirja* ei anna
tarkkoja ohjeita sielun kehittämiseksi, vaan kasvu
vaatii ajattelua ja reagointia ohjaukseen.

Sielun kasvun myötä ihmisen arkielämässä alkaa
näkyä hengen hedelmiä. Erään kuolemansa jälkeisen
ilmestyksen aikana Jeesus kertoi hengen vaikutusten
näkyvän

- rakastavana palveluna,
- epäitsekäänä antaumuksena,
- pelottomana lojaalisuutena,
- vilpittömänä rehellisyytenä,
- valistuneena vilpittömyytenä,
- kuolemattomana toivona,
- luottavaisena uskona,
- armeliaana huolenpitona,
- pettämättömänä hyvytenä,
- anteeksiantavana pitkämielisyytenä ja
- pysyvänä rauhana. (2054:3)

Lujan luonteen kehittyminen on päämäärä. Ar-
vomaailmasta riippuen se voi tarkoittaa jämyä pa-
hantekijää, kaavoihin kangistumista tai pysähtynei-
syyttä. Liittyneenä herkkyyteen Ajatuksensuuntaajan
ohjaukselle ja halukkuuteen kurottautua Jumalaa
kohti lujuus varmistaa kehityksen. Kehityksen alku-
vaiheessa luulemme usein, että meidän pitää alistua
Suuntaajan ohjaukseen. Prosessista tulee suunnatto-
man paljon vaativampi, kun ymmärtää, että on kehi-
tyttävä niin, että ajattelee kyseisestä asiasta niin kuin
Suuntaaja ajattelee, eli on saavutettava tietty samai-
suuden aste mielessä. Olemme usein ymmällämme
jonkin ongelman edessä miettien, miten ajatella tai
ratkaista asia. Jo pelkkä Suuntaajan mukanaolon
muistaminen usein selkeyttää vaihtoehtoja. Mitä
kauempaa menneestä pystymme hakemaan ymmär-
rystä asiaan ja mitä kauemmas tulevaan päätösten

seurauksia hahmottamaan, sitä enemmän ratkaisu
on muuttuvasta nykyhetkestä irtautunut.

Meidän mieleemme on Pyhän Hengen anti, mutta
silti Valtiaishengen kosminen mieli hallitsee mielen
perusreaktioita (191:5). Kosmisen mielen toiminnas-
ta johtuu ihmisäkin havaittava ”sukulaissieluisuus”
ilmeten kanssakäymis- ja yhteistyöhalukkuutena.
Kosmisella mielellä varustettu olento tajuaa synnyn-
näisesti energiatodellisuuden, mielitodellisuuden ja
henkitodellisuuden ja kykenee erottamaan Jumalan
tosiasian, Jumalan lain ja Jumalan rakkauden.

Nämä kolme perustekijää saattavat persoonalli-
suuden kehityksessä korreloitua; yhdistyessään ne
luovat lujan luonteen, ja yhdistyminen on olennaista
sielun kehittymisessä. Persoonallisuuteen liittyy
”todellisuudentaju”, ja juuri se pelastaa meidät ole-
masta tieteen, filosofian ja uskonnon esittämien en-
nalta totena pidettyjen olettamusten avuttomia uh-
reja. (191:7)

Päätökset

*Omien päätöstensä lujuu-
den, voiman ja peräänantamatto-
muuden avulla ihminen kasvaa tietoisesti aineellisuudesta
kohti hengellisyttä. Hän kasvaa myös siksi, että hänen
Ajatuksensuuntaajansa kehittää uusia keinoja kurottautua
hengelliseltä tasolta alas morontiaanille sielun tasolle, ja
heti kun sielu ilmaantuu, se alkaa itsessään ja itsestään
kasvaa.* [1282:1]

Päätöksiä tehtäessä kuolevainen tarvitsee laajalle
ulottuvan kosmisen perspektiivin, joka irrottaa ajat-
telun nopeasti muuttuvasta hetkellisestä ympäristös-
tä. *Sitä mukaa kuin minus kypsy, se kurottautuu yhä
kauemmas menneisyyteen löytääkseen sieltä kokemusta, kun
taas sen viisautta osoittavat ennakoarvioinnit koettavat
tunkeutua yhä syvemmälle tuntemattomaan tulevaisuuteen.*
[1295:5] Ihmiset edistyvät henkisyiden suhteen *teke-
mällä päätöksiä, lisää päätöksiä ja yhä enemmän päätök-
siä.* [435:7]

*Kun ihminen tekee päätöksen ja kun hän toiminnal-
laan kruunaa tämän päätöksen, hän kokee, ja tämän ko-
kemuksen merkitykset ja arvot ovat hänen ikuista luonnet-
taan –.* [1287:4]

*Älylliset päätöksesi, moraaliset valintasi ja hengellinen
kehityksesi lisäävät kehä kehältä Suuntaajan kykyä toimia
mielessäsi.* [1209:5]

*Jokainen tekemäsi päätös joko haittaa tai helpottaa
Suuntaajan toimintaa. Nämä samaiset päätökset määrää-
vät niin ikään sen, miten edistyt ihmisen saavutustasoa ku-
vastavilla kehillä. On totta, että päätöksen suurenmoisu-
della, sillä, että se on yhteydessä kriisiin, on varsin paljon te-
kemistä sen kanssa, miten päätös vaikuttaa kehistä suori-
utumiseen Siitä huolimatta päätösten monilukuisuus, vähän
väliä tapahtuvat toistot, itsepintaiset toistamiset, myös ne*

ovat oleellisen tärkeitä, jotta tällaisten reaktioiden tavaksi-muodostuminen olisi varmaa. [1210:1]

Aktuaaliset tulevat aina avaamaan väyliä, jotka johtavat tähän saakka mahdottomien potentiaalien toteutumiseen – jokainen ihmisen tekemä päätös, paitsi että se aktualisoi uuden realiteetin ihmiskokemuksessa, avaa myös uuden kapasiteetin ihmisen kasvulle. [1263:3]

Ajatuksensuuntaaja saa meidän tahdostamme uuden toiminta-alueen, ja juuri näin me voimme kasvaa.

Palvonta. Toinen keino vaikuttaa kasvuun on palvonta. Meidän rajoitetun mieleemme on vaikeaa ymmärtää, mitä palvonta on ja mikä sen merkitys on, mutta sielun hengellinen kasvu tapahtuu älyllisestä tietoisuudesta riippumatta. Se panee liikkeelle kaikki ihmisen kyvyt sielun herruudessa ja Suuntaajan ohjauksessa. Kuolevainen mieli antaa suostumuksen palvontaan, kuolematon sielu haluaa palvontaa ja panee sen alulle, ja Suuntaaja johtaa sitä. (66:4)

Ajatuksensuuntaajan työtä haittaavia tekijöitä

Sielun kasvun edellytys on tehokas yhteistyö Ajatuksensuuntaajan kanssa. Kaikki fyysiset myrkyt hidastavat Suuntaajan työtä, ja hengellistä edistymistä häiritsevät mentaaliset myrkyt: pelko, viha, kateus, epäily ja suvaitsemattomuus. (1204:3) Ennalta omaksutut mielipiteet, ajatuspinttymät ja ennakkoluulot vaikeuttavat hengellistämistä. Urantian ihmisrodut ovat monien rotujen sekoitus, ja tämä monikoosteisuus tekee Opastajien toiminnan vaikeaksi elämän aikana. (1223:6) Perintönä saatu biologinen aivovarustus ja meidän sähkökemiallinen säätelyjärjestelmämme voivat häiritä vauhtia, jolla persoonallisuus vallataan, mutta jos luotu tahtoo toimia Ajatuksensuuntaajan kanssa, niin yhteistyö ennemmin tai myöhemmin tuottaa kuolemattoman sielun. (1199:6)

Sielun mieli

Keskiväliolennot nimittävät sielua välimieleksi (1218:6). Me olemme persoonallisia, ja meillä on mieli ja tahto; Suuntaaja on esipersonallinen, ja sillä on esimieli ja esitahto. Jos pystymme mukautumaan Suuntaajan mieleen niin, että näemme asiat kuin yksin silmin, silloin mieleemme toimivat kuin yksi mieli. Meidän tahdostamme Suuntaaja toteuttaa päätöksiämme, ja hänen tahtonsa toteutuu persoonallisuutemme kautta. Tämän samaisuuden myötä lähestymme morontiatasoa. Morontiamieli on termi, joka tarkoittaa yhdessä toimivien mutta toisistaan poikkeavaa aineellista ja hengellistä olemusta olevien mielten kokonaissummaa. (1205:4)

Sielu ei varsinaisesti toimi aineellisella tasolla eikä tee lopullisia päätöksiä ennen kuolemaa, paitsi silloin ja sikäli kuin tuo aineellinen mieli pakottamatta ja vapaaehtoisesti luovuttaa valtuudet tällaiselle yhteistoimintaa edustavalle morontiasielulle. (1219:1) Kasvun myötä valintakykyinen minuus samastuu kehkeytyvään morontiasieluun.

[A]ktuaalisen siirron aineelliseensitoutuneisuudesta morontiasamaistumiseen saa aikaan ihmisludun tekemien, Jumalaa etsivien päätösten vilpittömyys, sinnikkyys ja järkkymättömyys. [1229:7]

Kosmisen mielen toiminnasta johtuu ihmisissäkin havaittava ”sukulaissieluisuus ja sukulaismielys” ilmeten kanssakäymis- ja yhteistyöhalukkuutena. (82:5)

Tie ikuista Jumalaa kohti

Isä loi meille seitsenkertaisen lähestymisreitit kohti Jumaluutta:

1. Paratiisin Luoja-Pojat.
2. Päivien Muinaiset.
3. Seitsemän Valtiashenkeä.
4. Korkein Olento.
5. Jumala Henki.
6. Jumala Poika.
7. Jumala Isä. [11:6–12]

Tässä järjestyksessä evolutionaarinen olento kohtaa ja tunnistaa Jumaluutta nousumatkallaan. Tämä matka on pitkä, ja reitillä keskimmäisenä esitetystä Korkeimmasta Olennosta muutama poiminta.

Korkein Olento

Korkein Olento on jumalallinen kanava, jonka kautta virtaa kolmiuksien luova infiniittisyys tuloksenaan avaruuden galaksit. Avaruuden universumeissa tapahtuu persoonallisuuden synteesi, ja saatujen kokemusten kokonaissumma on osa Korkeimman kasvua. (1280:4) Hän on myös valtaväylä, jonka kautta Isän osoittama rakkaus virtaa ulospäin koko luomakunnalle, ja valtaväylä, jonka kautta finiittiset luodut kulkevat sisäänpäin tavoitellessaan Isää, joka on rakkaus. (1288:2)

Universumit pyrkivät mielen avulla tapahtuvaan energia-aineen alistamiseen, mielen koordinoitumiseen hengen kanssa, ja kaikki tämä tapahtuu, koska läsnä on luova ja yhdistävä persoonallisuus. Tällainen yhdistymisen kokemus tapahtuu sekä kuolevaisissa että Korkeimmassa Olennessa. Ihmisolennot kykenevät ikiajoiksi samaistumaan häviämättömään universumitodellisuuteen – fuusioitumaan Ajatuksensuuntaajaan. Tämän kehityksen tuloksena saadaan aikaan useammanlaatuista kosmista todelli-

suutta edustava persoonallinen yhdistymä, Korkeimman Olennon lapsi, kuolematon sielu. (1275:5)

Korkein Olento ei luonut ihmistä, mutta ihminen luotiin Korkeimman potentiaalisuuksista. Korkein ei kehitä ihmistä vaan on kaiken kasvun katalysaattori. Kun ihminen valitsee ikuisen eloonjäämisen, lisääntyy vastaavasti persoonallisuuden todentuminen ja kokemus Korkeimmassa. Mutta jos luotu hylkää eloonjäämisen, viivästyy Korkeimman kehitys siltä osin, ja tällaisen taivaaseen nousemattoman henkilön persoonallisuus palaa Korkeimpaan. Kehittyvä minuus häviää, mutta kaikki säilyttämisen arvoinen säilyy. (1283:4) Seitsemän mielenauttajanhengen älyllisyyden fyysisen tason huolenpidosta saadut mielikokemuskertymät rekisteröityvät Pyhän Hengen kautta Korkeimman mieleen. Totuuden Hengen ja Pyhän Hengen kanssa saadut kokemukset rekisteröityvät Korkeimman persoonaan. Myös ihmisen ja Suuntaajan kokemukset aiheuttavat vastakaiun Korkeimman Jumalan jumalallisuudessa. (1287:1-2)

Ihminen

Ajan lasten päämäärä on löytää ikuinen Jumala, ymmärtää hänen olemuksensa ja tunnistaa Isä. (21:3) Suuntaajan avulla ihminen saa kokemuksen siitä, että Jumala on läsnä. Järkeilyn avulla se ei onnistu, mutta silti oikea käsitys Jumalan reaalisuudesta on välttämätön ja korvaamaton persoonallisuuden eloonjäämiselle. (24:5) Vaikka kuilu luodun ja Luojan välillä on suunnaton, Jumala tuo itsensä ilmi luodun totuuden, kauneuden ja hyvyyden käsityskyvyn täyteen määrään saakka. (27:0) Siis vain kyky vastaanottaa ja havaita aineellisen ylittävät hengelliset realiteetit rajoittaa tätä paljastumista. Henkilökohtainen kokemus voi tuoda mukanaan Jumalan persoonallisuuden tosiasiallisen hengellisen tajuamisen. (31:5) Jonkinasteinen moraalinen samankaltaisuus ja hengellinen sopusointu on välttämätön kahden henkilön väliselle ystävyydelle. (30:4) Mitä täydellisemmin ihminen ymmärtää itseään ja kunnioittaa kanssaihminen persoonallisuuden arvoa, sitä vilpittömämmin hän pyrkii tulemaan Jumalan kaltaiseksi. Sielun kasvu ei tule tietämisestä ennen kuin se tieto tulee toimivaksi meissä. Tieto on suunnaton apu mutta silti vain osoite. Tämän tiedon saannille ei ole muita esteitä kuin ne, jotka ovat meissä itsessämme. Tiedon saatuaamme meidän pitäisi järjestää tieto aja-

tuspäätöksiksi ja valtuuttaa viisauden henki muuntaamaan nämä ajatukset niin käytännöllisiksi, että ajallinen mieli voi niitä käyttää. Tämän jälkeen Suuntaaja yhdistelee näitä sielun ominaisuuksiksi, joista ne ovat uudelleen yhdisteltävissä. (1112:3)

Evolutionaarisen elämistemme tarkoitus on Jumalan etsintä ja tunnistaminen, ja tämä tunnistaminen kaikilla tasoilla edellyttää tiettyä samantasoisuutta. Niin paljon kuin meissä on Jumalan ominaisuuksia: hyvyys, kauneus, totuus ja rakkaus, niin paljon meissä on jumaluutta ja niin paljon me voimme häntä tunnistaa. Meissä asuu kuitenkin Jumalan osan, ja jos me tahdomme, niin Suuntaaja auttaa meitä. Ongelmat, joita kohtaamme, ovat meidän pääsämme yhteyksiä. Isän persoonallisimpia piirteitä voi ymmärtää paremmin tarkastelemalla Luoja-Pojan piirteitä hänen Urantia-elämässään.

Totuus on ajatonta, ja mitä enemmän totuutta tunnet, sitä enemmän totuutta olet, sitä enemmän menneestä voit ymmärtää ja tulevasta käsittää. Luojan muuttumattoman totuuden liittäminen ajallisen luodun tosiasiapohjaiseen kokemukseen olevaistaa uuden, Korkeimman arvon. Totuuden Hengen antiina saamme vastakaiun totuuden tunnistamisesta, totuudentunnistamiskyvyn, ja tätä kokemusta seuraa onnellisuus luodussa. Se, että havaitsee totuuteen sisältyvän hyvyyden, se on äärimmäistä kauneutta. Rakkaus on näiden ominaisuuksien summa, ja se on ihmisen kokemus Jumalasta Henki-Isänä. Jumalan rakkaudeksi ymmärtäminen ilmenee kuolevaisessa älyllisenä rauhana, sosiaalisena edistyksenä, hengellisenä ilona, kosmisena viisautena ja moraalisenä tyydytyksenä. (648:3) Totuus on koossapitävää, kauneus vetoavaa, hyvyys vakauttavaa, ja näiden ominaisuuksien koordinoituminen yksilön kokemuksessa on koko universumiopetuksen tarkoitus, meidän tiemme kohti ikuista Jumalaa, ja sen tuloksena on rakkautta. (43:5) Sielun kehitys ei suinkaan lakkaa saavuttuamme Paratiisiin ja tunnistettuamme Isän. Se on eräs päämäärä, ja sen jälkeen alkaa seuraava vaihe, luultavasti ulkoavaruudessa.

Kuolevaisen ihmisen jokainen aito suhde toisiin persooniin – inhimillisiin tai jumalallisiin – on jo sinänsä päämäärä. Ja tällainen kumppanuus Jumaluuden persoonallisuuden kanssa on universumiylösnousemuksen ikuinen tavoite [1228:3]

Niin että hyvää matkaa!

Kuinka kertoisin Urantia-kirjasta?

Urantia-kirjaa voidaan esitellä monella tavalla ja vaihdellen riippuen kuulijoitten taustasta. Kirja voi kuitenkin monelle olla vielä liian fantastinen. Jos oma maailmankuva on jyrkästi tieteellinen, teosofinen tai kristillinen, saattaa olla, ettei kirjaan voi suhtautua vakavasti. Mutta jos joku omissa etsinnöissään on muuten jo tullut siihen tulokseen, että todennäköisesti on olemassa äyllistä elämää muuallakin maailmankaikkeudessa ja että ilmeisesti on myös olemassa meille normaalioloissa näkymätön maailma, silloin *Urantia-kirja* voi olla todellinen aarre. Seuraavassa esimerkkinä melko lyhyt esittely kirjasta.

Urantia-kirja ilmoittaa olevansa viides käänteentekevä ihmiskunnalle annettu kosminen ilmoitus. Taivaalliset olennot ovat antaneet sen ihmisille pitkän ajan kuluessa yhteistyössä erään ihmisryhmän kanssa Chicagossa, USA:ssa, 1920–1940-luvuilla. Tässä ihmisryhmässä oli kaksi muita tärkeämpää henkilöä. Toisen kautta annettiin tekstiä, sekä puhuttuna että kirjoitettuna, hänen ollessaan tajuttomuudenkaltaisessa tilassa. Toinen henkilö oli tunnettu ja arvostettu lääkäri tri **William S. Sadler**, joka organisoisi sen ryhmän, jonka kanssa yhteistyö taivaallisten olentojen kanssa tapahtui. Tri Sadler oli hyvin perillä kaikista psyykkisistä ilmiöistä mutta vakuuttui siitä, että *Urantia-kirjan* tekstin antamisessa oli kysymys aivan ainutlaatuisesta menetelmästä, jota ei koskaan täysin ymmärretty. On arveltu, etteivät sanat tai teksti kulkeutuneet ollenkaan kontaktihenkilön mielen kautta kuten automaattikirjoituksessa. Joka tapauksessa tapahtui myös paljon suoraa materialisointia, mm. Jeesuksen elämästä kertova kirjan neljäs osa annettiin näin valmiina.

Väite, että *Urantia-kirja* on viides suuri kosminen puuttuminen ihmiskunnan kehitykseen, on tietysti huikea. Meillä on kuitenkin perimätietoa aikaisemmistakin kontakteista, länsimaissa lähinnä Raamatussa. *Urantia-kirja* kertoo näistä yhteydenotoista paljon tarkemmin ja laajemmin.

Jeesuksen elämä, kuolema ja ylösnousemus oli neljäs tällainen tapahtuma, jota *Urantia-kirjassa* kuvataan yli 700 sivulla. Kosmisen hätäavun antajan, Melkisedekin, oleskelu maapallolla Abrahamin aikana oli kolmas tapahtuma. Melkisedekistä on myös maininta Raamatussa, mm. ensimmäisessä Mooseksen kirjassa ja Heparalaiskirjeessä. Järjestyksessä toinen kosminen tapahtuma oli Aatamin ja Eevan tulo ja oleskelu täällä noin 40 000 vuotta sitten. Heidän tehtävänsä oli paitsi hengellinen myös yhteiskunnallinen ja rodullinen. Ensimmäinen kosminen lähetystyö tänne tapahtui jo 500 000 vuotta sitten, jolloin satakunta olentoa rantautui luomaan tänne alkeellista sivilisaatiota. Mutta noin 200 000 vuotta sitten enemmistö heistä siirtyi Luciferin puolelle tämän taivasmaailmassa tapahtuneen ka-

pinan yhteydessä. Viittausta tähän löytyy myös Raamatusta Jesajan kirjasta.

Muitakin taivaskontakteja on tietysti ollut: esimerkiksi Vanhan testamentin profetoilla oli yliaistillisia kokemuksia ja he vastaanottivat Jumalan sanaa. Tällä kertaa, viidennen suuren ilmoituksen tapauksessa, sana ei tullut lihaksi kuten esimerkiksi Jeesuksen kohdalla, vaan kirjaksi, joka antaa mahdollisuuden laajempaan sanomaan ja ehkä myös pitempiäaikaiseen vaikutukseen.

Urantia-kirja koostuu neljästä osasta. Ensimmäinen osa kertoo ajan ja paikan tuolla puolen olevasta keskusuniversumista, Paratiisin saaresta, Universaalisen Isän ja Kolminaisuuden Jumalan tyyssijasta, sekä seitsemästä asutusta superuniversumista. Toisessa osassa käsitellään paikallisuniversumin asioita. Se on seitsemännen superuniversumin ja Linnunradan laidalla oleva Jeesuksen, Kristus Mikaelin, kotipaikka ja paikallisuniversumin Äiti-Hengen päämaja, Totuuden Hengen ja Pyhän Hengen keskuspaikka. Kolmas osa käsittelee maan historian – lähinnä esihistorian –, elämän istuttamisen maapallolle, ensimmäiset ihmiset, värilliset rodut, Aatamin ja Eevan toiminnan, Melkisedekin merkityksen ja paljon muuta. Neljännessä osassa kerrotaan hyvin yksityiskohtaisesti päivämäärineen Jeesuksen elämästä, sanomasta, inkarnaation merkityksestä ja seurauksista: mm. Universaalisen Isän hengen eli Ajatuksensuuntaajien tulosta osaksi ihmiskunnan hengellistä varustusta sekä Totuuden Hengen ja Pyhän Hengen antamisesta.

Urantia-kirjan kosmologia on paljon laajempi kuin nykyinen tieteellinen kosmologia. Siihen kuuluu myös paljon, paljon meille näkymättömiä osia ja huikeat määrät erilaisia taivaallisia olentoja. Maailmankaikkeus on *Urantia-kirjan* mukaan myös paljon, paljon vanhempi kuin mitä nykyinen Big Bang -teoria antaa ymmärtää – ja se hengittää, noin miljardi vuotta ulos ja miljardi vuotta sisään.

Vaikka *Urantia-kirja* sananmukaisesti käsittää kaikkea taivaan ja maan väliltä, on se kuitenkin viime kädessä hengellinen opas nykyajan ihmiselle. Se tuo uudella tavalla esiin Jeesuksen ilmoituksen siitä, että meillä kaikilla on rakastava Universaalinen Isä taivaassa, että hänen henkensä, Ajatuksensuuntaajaksi sanottu, elää meissä ja että usko ja luottamus häneen vie meidät ikuiseseen elämään. Nykyajan ihmisen suuri haaste on saada parempi yhteys tähän sisäiseen Universaalisen Isän henkeen, niin että voimme paremmin toimia hänen tahtonsa mukaan. Jeesuksen hengen, Totuuden Hengen, henkilökohtainen vastaanottaminen on tässä mielessä suureksi avuksi. Se aktivoi myös Pyhän Hengen läsnäoloa, ja molemmat vievät meitä eteenpäin taivastiellä.

Joel Rehnström

Opetuslasten persoonallisuus, osa 4

Pentti Lehtelä

Alustus Helsingin keskustelutilaisuudessa 5.11.2005

Ryhtyessäni kartoittamaan itselleni apostolien persoonallisuutta ajattelin silloin suoriutuvani tehtävästä enintään kolme osaa käsittävänä esityksenä. Toisin kävi. Ilmoituksenantajat ovat kirjanneet meille niin mielenkiintoisen, sisältörikkaan ja ehtymättömän kuvauksen joukosta valtakunnan työntekijöitä, joiden luonteenpiirteet poikkesivat niin suuresti toisistaan, mutta jotka Mestarin opetusten, ohjauksen ja henkilökohtaisen läsnäolon vaikutuksesta kykenivät yhteistyöhön keskenään edes siinä määrin kuin meille on kirjassa kerrottu.

Päätän opetuslasten persoonallisuutta koskevan tarkasteluni tällä erää tähän osaan 4. Se ei suinkaan merkitse sitä, että olisin käsitellyt aiheen loppuun. Päinvastoin, koen vasta raapaiseeni pintaa. Nyt on hyvä pysähtyä sulattelemaan asiaa ja palata siihen mahdollisesti myöhemmin uudelleen.

1. MITÄ OLEN TÄHÄN MENNESSÄ AIHEESTA KÄSITELLYT

Osassa 1 (Heijaste 2/2004) kuvasin itse tehtävän asettelun vaikeutta, kun äärellisen ja rajallisen ihmismielen keinoin pyrkii tarkastelemaan sellaista jumallista mysteeriä kuin **persoonallisuus**. Puhumattaakaan yrityksestä kohdistaa tarkastelu kahdentoista apostolin persoonallisuuksiin, joita en ole koskaan tavannut henkilökohtaisesti. Tarkasteluni on näiltä osin pakostakin muodostunut lähinnä itsetutkisteluksi.

Erityisesti minua puhutti ja mieltäni herkisti se Isän tahtoon täysin luottava asenne ja tapa, jolla Jeesus joukkonsa kokosi. Erityisempää mainos- tai rekrytoimiskampanjaa ei tarvittu. Valintaprosessi lähti liikkeelle siitä, kun Jeesus oli opettamassa kansaa Pellän kylässä lauantaina 23.2.26 ja **Andreas** Jeesuksen opetuksia kuunnellessaan yksinkertaisesti vain ilmoittautui hänen seuraajakseen.

Mukaantulo ”Jumalan valtakuntaan” perustuu vetovoimaan: ”*jokainen, joka haluaa, saa tulla*”. [39:1] Andreuksen jälkeen apostolien valinta jatkui luonnollisena ”hengen evoluutiona”, jossa seuraajat itse valitsivat ja äänestivät tulevista seuraajakandidaateista. Jeesus ei itse valintaan osallistunut muutoin kuin vahvistamalla epäröijää sanomalla: ”*Seuraa minua*”. Pari päivää myöhemmin heitä olikin jo kuusi, ja neljän kuukauden koulutuksen jälkeen nämä kuusi olivat hankkineet seuraavat kuusi seuraajaa.

Osassa 2 (Heijaste 1/2005) halusin keskittyä selvittämään, mitkä **Juudakselle** ominaiset piirteet itsessäni eristävät minut Jeesuksen evankeliumista ja

viidennen ilmoituksen yhteistyökumppaneista ympärilläni tänään. Onko kirjan sanoma minulle pikemminkin ”älyllistä viihdettä” kuin kehoitus toteuttaa Jumalan isyyttä ja ihmisten veljeyttä omassa elämässäni kaikkialla siellä, missä kulloinkin liikun?

Osassa 3 (Heijaste 3/2005) halusin katsastaa ”ihmisten veljeyttä” biologisten veljesten luonteitten erilaisuuden kautta nähtynä tavalla, jonka kirjan kuvaukset meille antavat kolmesta veljesparista apostolien joukossa. Kokemukseni veljellisyydestä ja ennen kaikkea hengen yhtenäisyydestä eivät ristiriitaisuudessaan ole ylänneet sille lähimmäisenrakkauden tasolle, jota em. veljesparien esimerkki minulle tänään edustaa, nimittäin **Andreas & Pietari, Jaakob & Johannes** sekä **Alfeuksen kaksoiset**.

Henkilökohtaisesti on ollut hämmentävää todeta, kuinka läheltä monet apostolien luonteen vajavuuksista liippaavat omiani. Näitä ovat mm. omahyväisyys, kärsimättömyys, suvaitsemattomuus, epäonnistumisen ja kasvojen menettämisen pelko, epäusko jne., vain muutamia niistä mainitakseni.

Niinpä Jeesuksen apostoleille antamat ohjeet, kehotukset ja varoitukset koskevat yhtä lailla minua tänään kuin heitä tuolloin. On lohduttavaa tietää, että Opettajani ja Mestariini on sama persoona, mutta toimii nyt lahjoittamansa Totuuden Hengen välityksellä.

Tässä **osassa 4** halusin kartoittaa ja löytää itsessäni niitä luonteenpiirteitä, jotka peittelemättöminä nousevat pintaan elämän merkittävässä kriisitilanteissa. Kuvaukset apostolien voimakkaista, ääripäästä toiseen tulvehtivista tunnereaktioista Mestarin kuoleman jälkeisinä päivinä antavat hyvän esimerkin siitä, kuinka helposti inhimillinen ajattelumme palaa takaisin vanhoihin, totuttuihin uskomuksiimme, kun epärealistiset odotuksemme ja toiveajattelumme murskataan. Vanhasta poisoppiminen on ihmiselle vaikeata, eikä uuden ilmoituksen kokosydäminen omaksuminen ole mahdollista, ellei ole valmis luopumaan vanhoista päähänpinttymistään.

Näin lienee meidänkin laitamme. Vaikka kirjaa lukiessamme olemme kenties hyväksyneet mielesämme sivulla 51 mainitut yhdeksän **elämän väistämättömyyttä** omaan elämäämme kuuluvina itseltään selvinä tosiasioina, ei niiden kohtaaminen käytännön arjessa ole kuitenkaan helppoa. **Mielen uskonnosta** on kuljettava tietty kokemuksellinen jaksos, ennen kuin yllämme **hengen uskonnon** tasolle, jolloin voimme sisäisesti varmistua uskostamme **Jeesuksen evankeliumiin**, so. jumalanlapseuteemme ja ihmisten väliseen veljeyteen.

Jeesus tiesi ihmisten olevan tässä suhteessa hyvin erilaisia, ja hän opetti apostolejaan sen mukaisesti. Tavan takaa hän kehotti heitä pidättymään yrityksistä muovata opetuslapsia ja uskovia jonkin ennalta omaksutun mallin mukaisiksi. Hän pyrki antamaan jokaiselle sielulle vapauden kehittyä omaa tietään, täydellistyvän ja erillisenä yksilönä Jumalan edessä.

Halusin alustuksessani tietoisesti referoida Jeesuksen erinomaista ihmistuntemusta mahdollisimman pitkälle suorina kirjan lainauksina. Näin siksi, että tällöin apostolien persoonakohtaiset luonteenpiirteet eri tilanteissa kirkastuisivat meille apuvälineiksi omakohtaista itsetutkistelua suorittaessamme, ts., **mitkä Jeesuksen kussakin apostolissa osoittamat vahvuudet/heikkoudet koen omikseni.**

Esitykseni näin paisuttua liian pitkäksi julkaistavaksi *Heijasteessa* kerralla katsoin viisaaksi jakaa sen kahteen eri osaan, joissa apostolien luonnekuvat tulevat erinomaisesti esiin, kun tarkastellaan, miten Mestari puhutteli heitä toisaalta ryhmänä ja toisaalta kahden kesken – sekä ennen kuolemaansa että kuolemansa jälkeen.

Viimeistelinkin oheisena osan **4.1 Jeesuksen viimeiset ohjeet, kehotukset ja varoitukset apostoleille ennen kuolemaansa** julkaistavaksi ensin.

Osa **4.2 Jeesuksen viimeiset ohjeet, kehotukset ja varoitukset apostoleille kuolemansa jälkeen** tulee julkaistavaksi myöhemmin.

2. JEE SUKSEN VIIMEISET OHJEET, KEHOTUKSET JA VAROITUKSET APOSTOLIRYHMÄLLE ENNEN KUOLEMAANSA

Pääsiäisviikon torstai-iltana 6.4.30 viimeisen ehtoollisen yhteydessä Johannes Markuksen vanhempien, Elias ja Maria Markuksen, kodin yläsalissa pidetyn jäähyväispuheen ja laulettuun psalmin 112 jälkeen Jeesus lausui viimeiset lohdutuksen ja kehotuksen sanat yhdelletoista apostolille. Juudas Iskariot oli jo lähtenyt ja jättänyt seurueen. Apostolien ryhmälle Mestari toi esille seuraavat tosiasiat:

- Kuolevaisen ulkokuoresta vapauduttuaan hän lähettää **Totuuden Hengen** asumaan jokaisen valtakunnan evankeliumiin uskovan **sielussa** antaen todellisen rauhan niille, jotka haluavat tunnustautua Jumalan pojiksi ja tyttäriksi ja toteuttavat Isän tahtoa.
- Materialistien ja fatalistien sielunrauha ja lohtu voi olla vain puolinaista elämäniloa: joko **stoa-laista** järkkymättömyyttä kohdata väistämätön ja kestää pahin tai **optimistin** alati hellivää turhaa

kaipuuta sellaisesta rauhasta, jota ei todellisuudessa koskaan tule. (1954:5)

- ”*Elämä Isän ikuisessa luomuksessa ei ole joutilaisuudesta ja itsekkäästä vaivattomuudesta koostuvaa loputonta lepäämistä, vaan se on paremminkin yhtämittaista edistymistä jaloudessa, totuudessa ja kunniaassa.*” [1953:4]
- *Totuuden Hengen tuleminen puhdistaa ihmissydämen ja johdattaa vastaanottajansa laatimaan elämälle tarkoituksen, joka on avoinna vain sille, mikä on Jumalan tahto, ja sille, mikä on ihmisille hyväksi.* [2065:7]

Kun Mestari oli osoittanut jäähyväisohjeensa ja lopulliset kehotuksensa apostoleille ensin ryhmänä, hän sen jälkeen esitti hyvästijättösanansa kullekin erikseen ja antoi jokaiselle jonkin henkilökohtaisen neuvon ja jäähyväissiunauksensa. (1955:2)

3. JEE SUKSEN VIIMEISET HENKILÖKOHTAISET OHJEET, KEHOTUKSET JA VAROITUKSET ENNEN KUOLEMAANSA

Apostolit istuivat pöydän ääressä yhä samassa järjestyksessä, johon he olivat alkujaan asettuneet viimeisen ehtoollisen nauttiakseen, ja kun Mestari kulki pöydän ympäri heille puhuen, niin jokainen nousi vuorollaan seisomaan Jeesuksen puhuteltaessa häntä. (1955:2)

Jeesus kävi varsin suoran vuoropuhelun apostolien kanssa ehtoollisiltana. Hän oli tietoinen siitä, että apostolien käsitys Jumalan valtakunnasta oli edelleenkin hyvin hatara ja horjuva. Jeesuksen seurassa ja opetusten piirissä vietetyt neljä ja puoli vuotta eivät olleet riittäneet täysin poistamaan apostolien mielistä heidän vitkauttaan irrottautua maallisista vallankäyttömalleista ja omaksua näkemään uskovi-en yhteisö pikemminkin ”hengellisenä perheyhteisönä” kuin ulkoisesti voimakkaana instituutiona.

Johannekselle Jeesus sanoi mm.: ”*Kerran kutsuimme sinua ja veljeäsi ukkosenpojiksi. Lähdit mukaamme itsepäisenä ja suvaitsemattomana, mutta olet muuttunut paljon ajoista, jolloin tahdoit minun pyytävän salamaa iskemään tietämättömiä ja ajattelemattomia epäuskoisia päähän. Ja sinun täytyy muuttua yhä lisää. Sinusta pitäisi tulla sen uuden käskyn apostoli, jonka olen teille tänä iltana antanut. Omista elämäsi sille, että opetat veljesi rakastamaan toisiaan niin kuin minä olen teitä rakastanut.*” [1955:5]

”*Opit rakastamaan veljiäsi enemmän oppiessasi ensiksi rakastamaan enemmän heidän taivaallista Isäänsä ja alettuasi vilpittömästi tuntea enemmän mielenkiintoa sitä kohtaan, että heillä on kaikki hyvin ajallisuudessa ja ikuisuudessa. Ja kaikkea tällaista ihmisen tuntemaa kiinnostusta ruokkii ymmärtäväinen myötätunto, epäitsekäs palveleminen*”

ja aulis anteeksiantaminen. – – Pyri elämään rauhanomaisesti kaikkien ihmisten kanssa, erityisesti taivaallisen valtakunnan veljesyhteisöön kuuluvien ystäväsi kanssa. Ja muista aina, Johannes, ette kiistele niiden sielujen kanssa, jotka tahtoisit voittaa valtakunnan puolelle.” [1955:6]

Juudas Iskariotin tyhjän istuimen taitse kulkiesaan Mestari pysähtyi hetkeksi, ja apostoleja olisi suuresti kiinnostanut tietää, mitä Jeesuksen murheellinen ilme merkitsi hänen seistessään kavaltajan tyhjän istuimen vieressä.

Simon Selootin luokse astuttuaan Mestari sanoi: ”Olet totisesti Abrahamin poika, mutta mikä vaiva minulla onkaan ollut koettaessani tehdä sinusta tämän taivaallisen valtakunnan poikaa. Rakastan sinua, ja niin rakastavat myös kaikki veljesi. Tiedän, että rakastat minua, Simon, ja että rakastat myös valtakuntaa, mutta koetat yhä vieläkin saada tämän valtakunnan tulemaan sellaisena kuin sen itse haluaisit.” [1956:2]

”[T]iedän, ette epäröisi rynnätä taisteluun ja kuolla puolestani, – – mutta sellaista ei sinulta vaadita. Olen kerran toisensa jälkeen sanonut sinulle, ettei valtakuntani ole tästä maailmasta, – – mutta et suostu katsomaan totuutta silmiin. Minua ei huolestuta lojaalisuutesi minua ja valtakuntaa kohtaan, vaan se, mitä tulet tekemään sitten, kun menen pois ja kun lopultakin heräät tietoisuuteen, ette ole käsittänyt opetukseni merkitystä – –.” [1956:4]

”Kukaan apostoleistani ei ole sydämeltään sinua rehellisempi ja vilpittömämpi, muttei heistä kukaan tule olemaan yhtä järkyttynyt ja rohkeutensa menettänyt kuin sinä, sitten kun olen mennyt. Jokaisena masennuksen hetkenäsi on henkeni pysyvä luonasi, eivätkä nämä veljesi sinua hylkää. Älä unohda sinulle antamaani opetusta siitä, millainen suhde maanpäällisen kansalaisuuden ja Isän hengellisen valtakunnan poikauden välillä vallitsee.” [1956:5]

Matteus Leevin luokse astuttuaan Mestari sanoi: ”Enää ei osasi ole toimittaa varoja apostoliryhmän kassaan. Pian, peräti pian, teidät lyödään hajalle; teidän ei anneta nauttia siitä, että vierellänne olisi edes yksi veljistänne antamassa lohtuaan ja tukeaan. – –. [A]stutte taipaleelle yksiksenne ja menette maailman ääriin julistaen sitä hyvää sanomaa, että **uskon elävöittämät kuolevaiset ovat Jumalan poikia.**” [1957:2; korostus kirjoittajan]

– – Totuuden Henki johdattaa kunkin teistä taholleen tekemään työtä valtakunnan laajenemisen hyväksi. – – vielä tarvitaan monta muutosta ennen kuin kykenet näkemään mielessäsi kuvan veljeskunnasta, jossa ei-juutalainen istuu juutalaisen rinnalla veljellisen kanssakäymisen merkeissä. [1957:3]

”Kun siis varsin hyvin tiedät, ettei sen paremmin Isä kuin Poikakaan katso henkilöön, pidä huoli, ette sinä

kään tee sellaisia eroja niiden välillä, joista toimintasi ansiosta tulee evankeliumiin uskovia. Omista siis, Matteus, koko loppuelämäsi toiminta siihen, että osoitat kaikille ihmisille, ettei Jumala katso henkilöön, siihen, että Jumalan ja valtakunnan yhteisöön kuuluvien kannalta katsottuna kaikki ihmiset ovat tasavertaisia, kaikki uskovat ovat Jumalan poikia.” [1958:1]

Jaakob Sebedeuksen eteen pysähdyttyään Mestari sanoi: ”Jaakob, kun sinä ja nuorempi veljesi tulitte kerran luokseni etsien etusijaa valtakunnan kunniaapaikkoja jaettaessa, ja kun kerroin teille, että sellaisten kunniasijojen jakaminen on Isän asia, – –. Moiselalla käyttäytymisellänne suututitte tuolloin veljenne. Elleivät he jo ole antaneet sinulle täysin anteeksi, he tekevät sen nähdessään sinun juovan minun maljani. Olipa toimikautesi lyhyt tai pitkä, ole sielussasi kärsivällinen. Kun uusi opettaja [Totuuden Henki] tulee, anna hänen opettaa itsellesi mielenmalttia, joka kertoo sääliväisyydestä, ja myötätuntoista pitkämielisyttä, joka syntyy ylivertaisesta luottamuksesta minuun ja täydellisestä alamaisuudesta sille, mikä on Isän tahto. Omista elämäsi niin, että osoitat näitä toisiinsa liittyviä inhimillistä kiintymystä ja jumalallista arvokkuutta, jotka ovat ominaisia Jumalaa tuntevalle ja Poikaan uskovalle opetuslapselle. Ja kaikki, jotka tällä tavoin elävät, tuovat esille evankeliumia jopa siinä, miten he kuolevat. Sinä ja veljesi Johannes kuljette eri teitä, ja toinen teistä saattaa istuutua vierelleni ikuisessa valtakunnassa paljon toista ennen. Sinua auttaisi paljon, jos oppisit, että oikeaan viisauteen kuuluu rohkeuden lisäksi hienotunteisuus. Sinun tulisi oppia neuvokkuutta, joka kulkisi aggressiivisuutesi rinnalla. Sellaisia suurenmoisia hetkiä tulee ilmaantumaan, jolloin opetuslapseni eivät epäröi uhrata henkeään tämän evankeliumin puolesta, mutta – – olisi paljon parempi saada epäuskoisten viha tyyntymään, jotta teillä olisi mahdollisuus elää ja jatkaa ilosanoman saarnaamista.” [1958:2]

Andreasta, uskollista avustajaansa silmiin katsoen Mestari sanoi: ”Andreas, olet uskollisesti edustanut minua taivaan valtakunnan lähettiläiden esimiehenä. Vaikka olet välistä epäröinyt ja toisinaan osoittanut vaarallista arkuutta, olet kuitenkin aina ollut vilpittömän oikeudenmukainen ja erinomaisen rehti ollessasi tekemisissä työtovereittesi kanssa. Aina siitä lähtien, kun sinut ja veljesi vihittiin valtakunnan sanansaattajiksi, olette ryhmänne kaikkien hallinnollisten asioiden osalta olleet itsenäisiä, paitsi että nimittin sinut näiden valittujen esimieheksi. Missään muussa ajallisessa asiassa en ole toiminut päätöksianne ohjaten tai niihin vaikuttaen. – – Universumissani ja Isäni universumien universumissa poikiamme, ja samalla veljiämme, kohdellaan **yksilöinä** heidän kaikissa hengellisissä suhteissaan, mutta kaikkien **ryhmäsuhteiden** kohdalla me poikkeuksetta huolehdimme siitä, että vallitsee tarkoin määrätty johtajuus. Valtakuntamme on järjestyksen maailma, ja aina

kun kaksi tai useampia tahdollisia luotuja toimii yhteistyössä, huolehditaan siitä, että on joku, jolla on vastuu johtajan vallan käyttämisestä.” [1958:3; korostukset kirjoittajan]

”[V]apautan sinut kaikesta näihin ajallisiin ja hallinnollisiin asioihin liittyvästä vastuusta. Tästä lähtien sinun ei enää veljiisi nähden tule käyttää muuta valtaa kuin sitä, jonka olet hengellisen johtajan ominaisuudessa ansainnut ja jonka veljesi sen vuoksi auliisti myöntävät. – – Mutta se, että sinut näin vapautetaan vastuusta tämän ryhmän hallinnollisena päämiehenä, ei millään muotoa vähennä moraalista vastuutasi – –.” [1959:1]

”Mikäli veljesi haluavat pitää sinut edelleenkin neuvonantajanaan, annan sinulle sen ohjeen, että sinun tulisi kaikissa ajallisissa ja hengellisissä asioissa tehdä voitavasi edistääksesi rauhaa ja sopuisuutta vilpittömien evankeliumiin uskovien moninaisten ryhmien välillä. Omista loppuelämäsi sille, että veljesi keskuudessa edistät veljellisen rakkauden käytännöllisiä puolia. Ole kiltti lihallisille veljilleni sitten, kun he alkavat täydestä määrästään uskoa tähän evankeliumiin. – – [V]aiikkei osanasi ehkä olekaan tehdä ihmisten suurina pitämiä tekoja, ole tyytyväinen, että olet niiden opettaja ja neuvonantaja, jotka sellaisia tekoja tekevät. Jatka työtäsi maan päällä hamaan loppuun saakka, ja sen jälkeen tulet jatkamaan tätä toimintaa ikuisessa valtakunnassa, – –.” [1959:2]

Alfeuksen kaksosten luokse siirryttyään ja heidän välissään seisten Mestari lausui: *”Lapsukaiseni, olette yksi niistä kolmesta veljesparista, jotka päättivät seurata minua. Olette kaikki kuusi tehneet hyvin siinä, että olette työskennelleet omaa lihaanne ja vertanne olevien kanssa sopuisasti, mutta ketkään eivät siinä ole onnistuneet teitä paremmin. Edessämme ovat kohta kovat ajat. Ette ehkä ymmärrä kaikkea, mitä teille ja veljillenne tapahtuu, mutta älkää milloinkaan epäilkö, etteikö teitä kerran kutsuttu valtakunnan työhön. – – [E]lämäntyönne tehtyenne otan teidät vastaan korkeuksissa, jossa te kunniaassa kerotte omasta pelastuksestanne serafarmeijoille ja ylevien Jumalan Poikien joukkokunnille. Omistakaa elämäne sille, että nostatte arkipäiväisen uurastuksen korkeammalle tasolle. Osoittakaa kaikille ihmisille maan päällä ja taivaan enkeleille, kuinka iloisesti ja uljaasti kuolevainen ihminen voi palata edellisten päivänsä töihin sen jälkeen, kun hänet on joksikin aikaa kutsuttu tekemään työtä Jumalan erityispalvelussa. Vaikka teidän työnne valtakunnan ulkonaisten tehtävien parissa onkin tällä haavaa tehty, teidän tulisi palata aikaisempien työtehtävienne pariin mukanaan se uusi valaistuminen, jonka suo kokemuksenne Jumalan poikaudesta ja entistäkin korkeampi tietoisuus siitä, ettei Jumalaa tuntevalle ihmiselle mikään ole vain arkipäiväistä työtä tai maallista uurastusta. Teille, jotka olette tehneet työtä kanssani, on kaikesta tullut pyhää, ja kaikesta maisesta aherruksesta on tullut*

palvelus itselleen Jumala Isälle. – – Olette olleet ja tulette aina olemaan apostolejani, ja muistan teitä valtakunnassa, joka on tuleva.” [1959:3]

Filippuksen luokse astuttuaan Mestari osoitti hänelle seuraavan sanoman. *”Filippus, olet esittänyt minulle monta typerää kysymystä, mutta olen tehnyt parhaani vastatakseni niistä jokaiseen, ja nyt tahtoisin vastata viimeiseen niistä kysymyksistä, jotka ovat nousseet mitä rehellimpään mutta epähengelliseen mieleesi. Koko sen ajan, jonka olen tehnyt matkaa luoksesi, olet puhunut itsellesi: **’Mitähän minäkin teen, jos Mestari menee pois ja jättää meidät yksiksemme tähän maailmaan?’** Voi sinua, vähäuskoista! Ja kuitenkin sinulla on lähes yhtä paljon kuin monilla veljistäsi. Olet ollut hyvä taloudenhoitaja, Filippus. Jätit meidät pulaan vain muutaman kerran, ja yhtä noista kerroista käytimme Isän kunnian esilletuomiseen [ruokkimalla viisituhatta kuulijaa]. Taloudenhoitajuutesi on päättymässä. Kohta sinun pitää tehdä entistä täysimääräisemmin työtä, jota sinut kutsuttiin tekemään: julistamaan tätä valtakunnan evankeliumia. Filippus, olet aina halunnut, että asiat näytetään sinulle, ja pian näetkin suuria tapahtumia. Olisi paljon parempi, jos olisit nähnyt tämän kaiken uskon kautta, mutta koska olit vilpittömän vasta aineelliseen näkemiseen luottaessasi, saat elinajanasi nähdä sanojeni käyvän toteen. Ja sitten kun sinut siunataan hengellisellä näkökyvyllä, mene tekemään työtäsi omistaen elämäsi sille asialle, että johdatat ihmiskuntaa tavoittelemaan Jumalaa ja etsimään ikuisia realiteetteja hengellisen uskon silmin eikä aineellisen mielen silmin. Muista, Filippus, että sinulla on suuri tehtävä maan päällä, sillä maailma on täynnä niitä, jotka suhtautuvat elämään sillä tavoin kuin sinä olet ollut taipuvainen tekemään. Suoritettavanasi on suuri tehtävä, ja kun se on uskossa tehty, tulet luokseni valtakuntaani, ja minulle on oleva sangen mieluista näyttää sinulle sellaista, mitä silmä ei ole nähnyt, mitä korva ei ole kuullut eikä kuolevaisen mieli mieltänyt. Tule sillä välin hengen valtakunnassa pienen lapsen kaltaiseksi ja salli minun uuden opettajan henkenä **[Totuuden Henkenä]** johdattaa sinua eteenpäin hengellisessä valtakunnassa. Ja sillä keinoin minulla on mahdollisuus tehdä hyväksesi paljon sellaista, jota en kyennyt aikaansaamaan oleskellessani keskuudessanne tämän maailman kuolevaisena. Ja muista aina, Filippus, että joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän.”* [1960:1; korostukset kirjoittajan]

Natanael nousi seisomaan, mutta Jeesus pyysi häntä istuutumaan ja istuutuen itse hänen vierelleen sanoi: *”Natanael, sen jälkeen kun sinusta tuli apostolini, olet oppinut elämään ennakkoluuloisuuden yläpuolella ja olemaan yhä suvaitsevampi. Mutta sinun on vielä opittava paljon lisää. Olet ollut tovereillesi siunaus sikäli, että vakaa vilpittömyytesi on ollut heille alituisena muistutuksena. Kun olen mennyt pois, saattaa käydä, että suorasukaisuudestasi*

muodostuu sellainen este, ettet tule toimeen veljiesi kanssa, olivatpa nämä entisiä tai uusia. Sinun tulisi oppia, että hyvänkin ajatuksen julkituomista tulee sovittaa kuulijan älyllisen tason ja hengellisen kehityksen mukaiseksi. Vilpittömyydestä on valtakunnan työssä suurin hyöty, kun se kytkeyty hienotunteisuuteen.” [1960:2]

”Jos oppisit työskentelemään yhdessä veljiesi kanssa, saattaisit päästä pysyvämpiin tuloksiin, mutta jos huomaat kulkevasi etsimässä itsesi tavoin ajattelevia, omista siinä tapauksessa elämäsi sen toteennäyttämiseksi, että Jumalaa tuntevasta opetuslapsesta voi tulla valtakunnanrakentaja silloinkin, kun hän toimii maailmassa omin neuvoin ja täysin uskovaistovereistaan eristyksissä. Tiedän, että tulet olemaan uskollinen loppuun saakka, ja jonakin päivänä olen toivottava sinut tervetulleeksi valtakuntani laajamittaisempaan palvelukseen korkeuksissa.” [1961:1]

Vilpittömyydestään tunnettu Natanael esitti silloin Jeesukselle tämän kysymyksen: ”Olen kuunnellut opetustasi aina siitä lähtien, kun alkujaan kutsuit minut tämän valtakunnan palvelukseen, mutta rehellisesti sanoen, en kykene ymmärtämään kaiken meille kertomasi täyttämistä. En tiedä, mitä odottaa seuraavaksi, ja minusta tuntuu, että useimmat veljistäni ovat samalla tavoin ymmällään, mutta he epäroivät tunnustaa hämmennystään. Voitko auttaa minua?” [1961:2]

Jeesus sanoi: ”Ystävänä, ei ole kummallista, jos satutkin joutumaan ymmälle yrittäessäsi käsittää hengellisten opetusteni merkitystä, sillä siinä määrin pahasti sinua haittaavat juutalaisen perinteen mukaiset ennakkokäsitykset ja siinä määrin pahasti sinua hämmentää itsepiintainen mieltymyksesi tulkita evankeliumiani kirjanoppineiden ja fariseusten opetusten mukaan.” [1961:2]

”Olen opettanut teitä paljon suusanallisesti, ja olen elänyt elämäni teidän parissanne. Olen tehnyt kaiken tehtävissä olevan valaistakseni mielenne ja vapahtaakseni sielunne, ja mitä ette ole kyenneet saamaan opetuksistani ja elämästäni, se teidän on nyt valmistauduttava oppimaan tuon opettajien opettajan – **tosiasiallisen kokemuksen** – käsissä. Ja koko tässä edessänne olevassa uudessa kokemuksessa tulen kulkemaan edellänne ja **Totuuden Henki** on oleva kanssanne. Älkää pelätkö, sillä mitä ette nyt kykene käsittämään, sitä uusi opettaja on tänne tultuaan paljastava teille koko maan päällä viettämänne loppuelämän pituudelta ja ikuisina aikoina tapahtuvan koulutuksenne kautta.” [1961:3; korostukset kirjoittajan]

Vielä **kaikkien puoleen** kääntyen Mestari sanoi: ”Älkää kauhistuko, ettette käsittä evankeliumin täyttämistä. Olette vain finiittisiä, kuolevaisia ihmisiä, ja mitä olen opettanut teille, on infiniittistä, jumalallista ja ikuista. Olkaa kärsivällisiä ja rohkein mielin, sillä teillä on edessänne ikuiset ajat jatkaaksenne aste asteelta tapahtuvaa sen kokemuksen tavoittamista, että teistä tulee täydellisiä niin kuin Isänne Paratiisissa on täydellinen.” [1961:4]

Sitten hän astui **Tuomaksen** luokse, joka seisaaltaan kuuli Jeesuksen sanovan: ”Tuomas, sinulta on useinkin puuttunut uskoa. Sinulta ei epäilyksenpuuskissasi kuitenkaan ole koskaan puuttunut rohkeutta. Tiedän hyvin, etteivät väärät profeetat eivätkä valheelliset opettajat sinua harhauta. Kun olen mennyt pois, veljesi antavat yhä suuremman arvon kriittiselle tavallasi suhtautua uusiin opetuksiin. Ja kun olette tulevina aikoina hajaantuneina maan ääriin, niin muista, että olet yhä lähettiläni. Omista elämäsi sille suurelle tehtävälle, että näytät, miten ihmisen aineellinen mieli voi kriittisenäkin saada voiton älyllisen epäilyksen luomasta vitkaisuudesta, kun sille esitetään, miten elävä totuus tulee julki sen toimiessa sellaisten hengestä syntyneiden miesten ja naisten kokemuksessa, jotka tuottavat elämäänsä hengen hedelmiä ja jotka rakastavat toisiaan, kuten minä olen teitä rakastanut. Tuomas, olen iloinen, että liityit joukkoomme, ja tiedän, että sinä lyhyen hämmennyneisyyden kauden jälkeen jatkat työtäsi valtakunnan palveluksessa. Epäilyksesi ovat hämmäntäneet veljiäsi, mutta minua ne eivät ole koskaan huolettaneet. Luotan sinuun, ja kuljen edelläsi vaikka maailman perimmäisiin ääriin.” [1961:5]

Simon Pietarille, joka myös nousi seisomaan, Jeesus puhui. ”Pietari, tiedän, että rakastat minua ja että omistat elämäsi sille, että julistat julkisesti tätä valtakunnan evankeliumia juutalaiselle ja ei-juutalaiselle, mutta minua ahdistaa se, etteivät kaikki nämä vuodet, jotka olet ollut näin lähellä minua, ole suuremmassa määrin auttaneet sinua ajattelemaan ennen kuin puhut. Minkälaisen kokemuksen läpi sinun pitääkään käydä, ennen kuin opit varomaan suutasi? Kuinka paljon harmia oletkaan ajattelemattomilla puheillasi, ylimielisellä itseluottamuksellasi, meille aiheuttanut! Eikä mikään voi estää sinua aiheuttamasta itsellesi vielä paljon enemmän harmia, ellet voita tätä heikkoudestasi. Tiedät veljiesi rakastavan sinua tästä heikkoudestasi huolimatta, ja sinun tulisi myös ymmärtää, ettei tämä puute millään tavoin vähennä kiintymystäni sinua kohtaan, mutta se tekee sinusta vähemmän käyttökelpoisen, eikä se milloinkaan lakkaa aiheuttamasta sinulle itsellesi harmeja. Mutta sinua auttaa epäilemättä suuresti tänä samaisena yönä läpikäymäsi kokemus. Ja mitä minä nyt sanon sinulle, Simon Pietari, sen sanon **yhtäläillä kaikille** tänne kokoontuneille veljillesi: Tänä yönä tulette kaikki olemaan suuressa vaarassa langeta minun tähteni. Tiedättehän, että on kirjoitettu: 'Paimenta lyödään ja lampaat ajetaan hajalle.' Sitten kun olen poissa, on olemassa suuri vaara, että jotkut antavat myöten epäilyksille ja lankeavat sen takia, mitä minulle tapahtuu. Mutta lupaan teille nyt, että palaan luoksenne vähäksi aikaa, ja että menen silloin teidän edellänne Galileaan.” [1962:1; korostus kirjoittajan]

Laskien kätensä Jeesuksen olalle Pietari sanoi silloin: ”Vaikka kaikki veljeni sattuisivatkin antamaan periksi epäilyksille sinun tähtesi, minä kuitenkin lupaan olla kompastumatta mihinkään, mitä mahdollisesti teet. Kuljen

kanssasi ja, jos on tarpeen, kuolen puolestasi.” [1962:2]

Siinä kun Pietari seisoi Mestarinsa edessä voimakkaasta tunnekuohusta kauttaaltaan vapisten ja tulvillaan aitoa rakkautta häntä kohtaan, Jeesus katsoi suoraan hänen kostuneisiin silmiinsä ja sanoi: ”Pietari, totisesti, totisesti minä sanon sinulle, että ennen kuin kukko tänä yönä kiekuu, sinä olet minut kolmesti tai neljästi kieltänyt. Ja näin ollen, mitä et oppinut siitä, että olit tyynin mielin kanssani, sen olet oppiva paljon murheen ja monien surujen kautta. Ja sitten kun todellakin olet oppinut tämän tarpeellisen läksyn, sinun tulisi vahvistaa veljiäsi ja elää edelleen elämää, jonka olet omistanut tämän evankeliumin saarnaamiselle, vaikka saatatkin joutua vankilaan, ja vaikka tulet mahdollisesti kulkemaan minun jäljessäni sikäli, että maksat korkeimman hinnan siitä, että olet mukana rakastavassa palvelussa rakentamassa Isän valtakuntaa.” [1962:3]

”Mutta muista lupaukseni: Kun minut on nostettu kuolleista, viivyn luonanne vielä jonkin aikaa ennen kuin menen Isän tykö. Ja vielä tänä yönä rukoilen Isää, että hän vahvistaisi teitä jokaista sen kokemuksen varalle, jonka muutama hetken kuluttua joudutte kohtaamaan. Rakastan teitä kaikkia samalla rakkaudella, jolla Isä rakastaa minua, ja sen tähden tulisi teidän vast’edes rakastaa toisianne niin kuin minä olen teitä rakastanut.” [1962:4]

He päättivät ehtoollisen laulamalla virren ja lähtivät sitten Öljymäen leirille, jossa Jeesus pyysi heitä polvistumaan ympärilleen **viimeiseen yhteiseen** rukoukseen.

*Jeesus rukoili seuraajiensa keskuudessa vallitsevan **ykseyden** puolesta, mutta hän ei kaivannut yhdenmukaisuutta. – – Uskova-pojan ja jumalallisen Isän välillä vallitsevassa hengellisessä kumppanuussuhteessa ei voi milloinkaan vallita opillista lopullisuutta eikä ryhmätietoisuuden lahkolaista ylenmyydetunnetta. [1965:2]*

4. APOSTOLIEN TUSKAN HETKET JEESUKSEN KUOLEMAA SEURAAVINA PÄIVINÄ (s. 2037–2039)

Jeesuksen torstai-iltana 6.4.30 tapahtuneen vangitsemisen ja sunnuntai-aamuna heille kerrotun kuolleistanousun välinen aika oli apostolien elämässä hirveä. Kymmenen heistä vietti suurimman osan sunnuntaista teljettyjen ovien takana yläsalissa. He olisivat saattaneet paeta Jerusalemista, mutta he pelkäsivät joutuvansa sanhedrinin toimitsijoiden pidättäviksi, mikäli heidät tavattaisiin ulkoa. Tuomas oli eristäytynyt omiin oloihinsa.

Johanneksella olisi ollut heihin suurempikin vaikutus, ellei hän olisi ollut ryhmän nuorin jäsen. Hän puolusti kaiken päivää ajatusta, että Jeesus oli noussut kuolleista. Hän kertoi vähintäänkin viidestä eri kerrasta, jolloin Mestari oli vakuuttanut nouse-

vansa elävien pariin ja vähintäänkin kolmesta kerrasta, jolloin tämä oli vihjannut sen tapahtuvan kolmantena päivänä. Johanneksen näkemys vaikutti heihin melkoisesti, eritoten hänen veljeensä Jaakobiin, samoin kuin Natanaeliin.

Daavidin sanansaattajat olivat aiemmin huolehtineet tiedotuspalvelusta, mutta nämä olivat kaikki nyt muualla viemässä kaukana Jerusalemista asuville uskovien ryhmille sanaa ylösnousemuksesta. Apostolit huomasivat vasta nyt, miten riippuvaisia he olivat valtakunnan asioita koskevan päivittäisen tiedon osalta olleet Daavidin sanansaattajista.

Pietari itselleen luonteenomaisella tavalla horjui Mestarin kuolleistanousun suhteen emotionaalisesti uskon ja epäilyksen välillä koko tämän päivän ajan. Pietari muuttui aina surulliseksi ajatellessaan, että Jeesus ei kenties tullut heidän luokseen siksi, että hän oli apostolien joukossa. Pietarin ajatuksena oli poistua apostolien seurasta, jottei hän vain estäisi Jeesusta tulemasta heidän luokseen sen vuoksi, että hän oli Mestarin kieltänyt.

Jaakob Sebedeus puhui aluksi sen puolesta, että he kaikki menisivät haudalle. Hän oli lujasti sillä kannalla, että tehtäisiin jotakin, jotta mysteeristä saataisiin perinpohjainen selvyys, mutta Natanael muistutti Jeesuksen varoituksesta, etteivät he näinä aikoina turhaan vaarantaisi henkeään. Myös Johanneksen näkemys vaikutti Jaakobiin.

Andreas omistautui tänä päivänä etupäässä kuunteluun. Tilanne hämmensi häntä tavattomasti. Hänen epäilystensä malja oli enemmän kuin kukku-roillaan, mutta hän sai sentään nauttia tunteesta, ettei hän ollut enää vastuussa apostolitovereidensa ohjaamisesta. Hän oli hyvin kiitollinen siitä, että Mestari oli nostanut hänen hartioiltaan johtajuuden taaikat, ennen kuin he joutuivat näihin ahdistuksen aikoihin.

Natanaelin vähän väliä kuuluville tuomat, hänelle ominaiset filosofiset pohdiskelut olivat tämän traagisen päivän pitkien ja tuskastuttavien tuntien aikana kerran toisensa jälkeen ainoa ryhmän mielialaa ylläpitänyt tekijä. Hän todellakin oli koko pitkän päivän ajan kymmenen apostolin keskuudessa tilannetta hallitseva tekijä. Kun päivä kului pitemmälle, hän kallistui yhä enemmän sille kannalle, että hän uskoi Jeesuksen täyttäneen kuolleistanousutaan antamansa lupauksen.

Simon Selootti oli aivan liian muserruksissa osallistuakseen keskusteluihin. Enimmän aikaa hän vain lepäsi lavitsalla huoneen yhdessä nurkassa kasvot seinään päin. Hänen käsityksensä valtakunnasta oli romahtanut, eikä hän kyennyt näkemään, miten Mestarin kuolleistanousu voisi tilannetta olennaisesti muuttaa.

Filippus, joka tavallisesti oli hyvin vaitonainen, oli koko tuon iltapäivän ajan kummallista kyllä kovastikin äänessä. Aamupäivän aikana hänellä ei ollut paljonkaan sanottavaa, mutta koko iltapäivän ajan hän esitti kysymyksiä muille apostoleille. Pietaria Filippuksen kysymykset tuskastuttivat, mutta muut suhtautuivat hänen kyselyihinsä hyväntahtoisesti. Filippus halusi tietää, olisiko Jeesuksen ruumiissa ristiinnaulitsemisen fyysiset merkit, mikäli hän ylipäätään oli noussut haudasta.

Matteus oli perin pohjin hämmentynyt. Hän kuunteli tovereidensa keskusteluja, mutta hän käytti aikansa enimmältään siihen, miten ratkaista heidän tulevien raha-asioidensa muodostamat ongelmat. Ennen kuin Matteus pääsi niin pitkälle, että olisi uhrannut vakavaa ajatusta apostolien väittelyille kuoleistanoususta, hän oli jo nähnyt Mestarin kasvoista kasvoihin.

Alfeuksen kaksoiset eivät näihin vakaviin keskusteluihin liiemmästi osallistuneet, sillä heillä oli melko lailla puuhaa tavanomaisissa toimissaan. Toinen heistä toi julki heidän kumpaisenkin suhtautumisen, kun hän erääseen Filippuksen esittämään kysymykseen vastatessaan sanoi: ”*Emme ymmärrä kuoleistanoususta mitään, mutta äitimme sanoo keskustelleensa*

Mestarin kanssa ja uskomme häntä.” [2038:6]

Tuomas oli hänelle ominaisen epätoivoisen massenuksen kourissa ja hautoi omia huoliaan Beetfagen yksinäisyydessä. Hän nukkui osan päivää ja käveli muun aikaa pitkin kukkuloita. Hän tunsu tarvetta liittyä apostolitovereidensa seuraan, mutta halu olla yksin oli sitäkin voimakkaampi. Hänellä olisi ollut helpompaa, jos hän olisi jäänyt apostolitovereidensa seuraan. Sitä paitsi ”analyttisenä tiedemiehenä” hänellä olisi ollut kyky auttaa tovereitaan johdattamaan keskustelua hyödyllisempään suuntaan.

Oli useitakin syitä, miksi Mestari lykkäsi ilmestymistään apostoleille tuonemmaksi. Muualla hän oli ilmestynyt jo peräti seitsemän kertaa. Ensisijaisesti hän halusi, että apostoleilla olisi aikaa pohtia perusteellisesti mielessään, mitä hän oli heille kertonut kuolemastaan ja ylösnousemuksesta, kun hän eli lihallisen hahmossa heidän keskellään.

Näistä ja Mestarin ilmestymisiensä aikana ja ennen taivaaseenastumistaan apostoleille antamistaan viimeisistä ohjeista, kehotuksista ja varoituksista kerron yhteenvedona esitelmäni viimeisessä osiossa.

Archaeopteryx lentää liihottaa

Vuonna 2002 julkaistu englantilaisen mikropaleontologi **Paul Chambersin** kirjoittama laajahko essee *Bones of Contention*¹ saattaa olla viimeisin tieteellinen yhteenveto siitä, mitä ornitologit eli lintujentutkijat ja paleontologit eli muinaisen elollisuuden kivettyneiden jäännösten – fossiilien – tutkijat uskovat saaneensa selville ja tietävänsä lintujen alkuperästä ja evoluutiosta. Ei liene yleisesti tiedossa, että sekä paleontologia että ornitologia kiistelevät siitä, mistä linnut aikanaan ilmaantuivat, sekä siitä, miten siivekkäiden ja höyhenellisten eläinten fossiililöydöksiä tulisi tulkita ja ymmärtää. Aivan oma lukunsa on se, miten *Raamatun* luomiskertomukseen uskovat kirkonmiehet – ja heidän rinnallaan myös Darwinin evoluutioteorian hylkäävät kristilliset tiedemiehet – selittävät kyseiset fossiilit. Mutta ennen

kuin paneudumme nykytieteen näkemyksiin lintujen evoluutiosta, palauttakaamme mieleen, mitä *Urantia-kirja* tästä asiasta paljastaa.

Urantia-kirja ja lintujen evoluutio

Elämänkantajat toivat biologisen elämän Urantialle noin 550 miljoonaa vuotta sitten, ja he kotiuttivat sen kolmeen kaukana toisistaan sijainneeseen kohtiin. Heidän tuomaansa elämänplasmaan oli koodattuna koko se elollisuuden evoluutio, joka noin 50 miljoonaa vuotta sitten tuotti ensimmäiset istukalliset nisäkkäät ja joka lopulta, noin miljoona vuotta sitten, päätyi Andonin ja Fontan, ensimmäisten ihmisten, ilmaantumiseen kädellisten heimosta. Biologinen evoluutio jatkui uusia lajeja yhtäkkisesti tuottaen siis suunnilleen 550 miljoonaa vuotta. Vaikka

olemassa olevissa lajeissa tapahtuukin yhä muutoksia, uusia eliölajeja ei enää muodostu; biologisen elämän koodin sisältämät potentiaalit ovat uusien lajien ilmaantumisen osalta aktuaalistuneet.

Osapuilleen 450 miljoonaa vuotta sitten kasvikunta ja eläinkunta erottuivat toisistaan; monisoluiset eläimet muotoutuivat. Noin 400 miljoonaa vuotta sitten ilmaantui trilobiittien lopulta kymmeniätuhansia lajeja käsittänyt merieliökanta, joka 140 miljoonaa vuotta maailman meriä hallittuaan hävisi elollisuuden piiristä noin 260 miljoonaa vuotta sitten. Ensimmäinen selkärankaisten eläinten, kalojen, laho ilmestyi maailman meriin niveljalkaisten piiristä yhtäkkisesti noin 250 miljoonaa vuotta sitten. Biologiseen koodiin sisältynyt sammakkoeläinten potentiaali aktuaalistui yhtäkkiä sekä niveljalkaisten että kalojen lahkosta noin 210 miljoonaa vuotta sitten (680:7; 732:4), ja eläinkunta kipusi sen myötä kuivalle maalle. Kuivan maan paljon aiemmin valloittanut kasvikunta oli jo tuottanut siemenkasvit. Suunnilleen 140 miljoonaa vuotta sitten sammakoiden parista ilmaantui yhtäkkiä matelijoiden runsaslukuinen ja monimuotoinen laho, joka melko pian tuotti myös yhtä monimuotoisen hirmuliskojen eli dinosaurusten heimon. Dinosauruksia oli hirmuisen suuria ja myös hyvin pieniä. Dinosauruksiin luetut, noin 110 miljoonaa vuotta sitten ilmaantuneet pterosaurukset² eli lintuliskot kykenivät lentämään. Dinosaurusten 100 vuosimiljoonaa jatkunut valtakausi alkoi vähitellen taantua, mutta ne hävisivät elollisten joukosta lopullisesti vasta noin 35 miljoonaa vuotta sitten. Noin 55 miljoonaa vuotta sitten matelijoiden lahkosta ilmaantui yhtäkkiä lintujen laho ja 50 miljoonaa vuotta sitten istukallinen nisäkäs. Nämä kaksi lahoa ottivat sen jälkeen haltuunsa biologisen näyttämön keskustan ja hallitsevat sitä edelleen.

Lentokykyisten matelijoiden ja lintujen evoluutiosta todetaan *Urantia-kirjan* III osassa, että ensimmäiset lentävät eläimet olivat lintuliskoja, pterosauruksia:

110.000.000 vuotta sitten – – maalla käyty katkera olemassaolotaistelu pakotti kaksi muuta [dinosaurusten] tyyppiä etsimään turvaa ilmasta. Mutta nämä ilmassa liikkuneet lintuliskot eivät olleet myöhempien aikojen varsinaisten lintujen kantamuotoja. Ne kehittyivät onttoluisista hypivistä dinosauruksista, ja niiden siivet olivat muodostukseltaan lepakon siipien kaltaisia kärkivälin ollessa kuudesta yli seitsemään metriä. Nämä muinaiset lentävät matelijat kasvoivat yli kolmen metrin pituisiksi, ja niiden leuat olivat erilliset ja muistuttivat paljon nykyisten käärmeiden leukoja. Jonkin aikaa näytti siltä, että nämä lentävät matelijat olisivat olleet onnistunut kehitystulos, mutta ne eivät sittenkään kehittyneet sellaiseen suuntaan, että ne olisivat kyenneet säi-

lymään elollisuuden joukossa ilmassapurjehtijoina. Ne edustavat niitä lintujen edeltäjiä, jotka eivät selviytyneet tätä pidemmälle. [688:4]

Maaperästä on löydetty suuri määrä näiden kauan sitten hävinneiden suurikokoisten lentävien mutta höyhenettömien dinosaurusten fossiileja. Pterosaurukset eivät ole tieteen kiistakapuloina.

60.000.000 vuotta sitten – – *Aikaisempien kausien kahlaavat ja uivat esilinnut eivät olleet menestyneet ilmassa. Samaa on sanottava lentävistä dinosauruksista. Ne olivat lyhytaikaisia lajeja, jotka kuolivat ennen pitkää sukupuuttoon. Nekin joutuivat kokemaan dinosaurusten kohtalon eli tuhoutumaan, sillä niillä oli aivoainesta ruumiinkokoon verrattuna aivan liian vähän. Tämä toinen yritys tuottaa ilmassa purjehtivia eläimiä epäonnistui.* [691:2]

Kohdassa puhuttaneen paleontologeilta archaeopteryx³-nimen saaneesta lentävästä ja höyhenpeitteisestä liskosta, joka on ollut tieteen kiistakapulana kohta 150 vuotta.

55.000.000 vuotta sitten evoluution kulkuun painoi jälkensä ensimmäisten varsinaisten **lintujen yhtäkkinen** ilmestyminen. Kysymyksessä oli pieni kyyhkysen kaltainen luontokappale, josta tuli koko linnuston kantamuoto. Tämä oli kolmas maan päälle ilmestynyt lentävän eläimen tyyppi, ja se ilmaantui suoraan matelijoiden ryhmästä, ei samaan aikaan eläneistä lentävistä dinosauruksista. Ja niin tämä aikakausi tulee tunnetuksi **lintujen aikakautena** samoin kuin matelijoiden taantumisen kautena. [691:3]

45.000.000 vuotta sitten – – *Suuri strutsin kaltainen maalintu kehittyi niin, että siitä tuli kolme metriä korkea, ja se muni kerrallaan munan, joka oli kooltaan kaksikymmentäkaksi kertaa kolmekymmentäkolme senttimetriä. Nämä olivat myöhemmin ilmaantuneiden jättiläiskokoisten matkustajalintujen kantaisät, jotka olivat todellakin varsin älykkäitä ja jotka yhteen aikaan kuljettivat ihmisiä ilmojen halki.* [694:1]

Matkustajalinnuista eli fandoreista todetaan, että ne kuljettivat ihmisiä vielä Aatamin ja Eevan aikaan mutta kuolivat sukupuuttoon yli 30.000 vuotta sitten.

Sammakoista kehittyivät matelijat, suuri eläinlahko, joka on käytännöllisesti katsoen sammunut, mutta joka ennen poistumistaan olemassaolon piiristä pani alulle koko lintujen lahon ja lukuisat nisäkkäiden luokat. [732:6]

Ihmistä edeltäneessä kehityksessä astuttiin kenties suurin yksittäinen harppaus silloin, kun matelijasta tuli lintu. Nykyiset lintutyytit – kotkat, sorsat, kyyhkyt ja strutsit – polveutuvat kaikki kauan sitten eläneistä valtavan kookkaista matelijoista. [732:7] Kohdassa 732:8 todetaan sammakosta matelijoiden kautta polveutuvien lintujen heimon olevan osittain edistynyt.

Lintujen ja hyönteisten lisäksi lentäviä eläimiä ovat myös lepakot, jotka ovat istukallisia nisäkkäitä ja eivät missään tapauksessa polveudu lentävistä di-

nosauruksista eivätkä ole sukua linnuille. Lepakot ilmaantuivat paljon lintuja myöhemmin, sillä istukalliset nisäkkäät ilmestyivät dinosaurusten heimosta vasta noin 50 miljoonaa vuotta sitten.

Ilmoituksen perusteella saamme siis pitää totena sitä, että lentäviä korkeampia eläintyyppisiä on esiintynyt kolme, joista kaksi on menehtynyt ja jäljellä on vain lintujen lahko.

Pterodactylus ja archaeopteryx

Pterosaurusten eli lintuliskojen heimoon kuului monia lajeja. Kookkaimmille on annettu nimi pterodactyli⁴, Erilaisten pterodactylusten fossiileja on vuoden 1842 jälkeen löydetty satoja. Useat niistä ovat erittäin hyvin säilyneitä, niin että ihopoimutkin ovat nähtävissä fossiilien pinnassa. *Urantia-kirjan* kuvaus pterodactyluksista (688:4) vastaa täsmälleen fossiilien perusteella muodostuvaa käsitystä. Pterosaurukset olivat höyhenettömiä ja kookkaita; niillä oli pitkä häntä, liskon pää ja hampaallinen kita sekä lisäksi lepakon siipien kaltaiset siivet. Siipien etureunassa oli teräviä kynsiä, joiden varassa eläin saattoi kiipeillä puissa.

Hyvin pian kiistakapulaksi päätyneet höyhenpeitteisen, sekä linnulta että liskolta näyttävän eläimen ensimmäinen fossiili löydettiin yhdestä Solnhofenin kalkkikivikaivoksista Pappenheimin lähistöltä Etelä-Saksasta vuonna 1861. Solnhofenin seudun kaivosten kalkkikiveä käytettiin yli kahdensadan vuoden ajan myös kivipainoissa. *Urantia-kirjassa* tästä kivistä kerrotaan näin:

120.000.000 vuotta sitten – – Juuri tämän upoksissaolon aikana muodostui Etelä-Saksan kaunis litografikivi, kerrostumat, joissa sellaisetkin fossiilit kuin muinaisaikaisen hyönteisten tavattoman hauraat siivet ovat säilyneet kuin eilisestä. [687:7] Kyseiset Etelä-Saksan seudut nousivat Eurooppaa valtaosin peittäneestä merestä vasta noin 50 miljoonaa vuotta sitten.

Todettakoon sivumennen, että geologia ei osaa ajoittaa maan kivikehän kerroksia ja alueita läheskään oikein; ne ajoitetaan aivan liian varhaisiksi ja vanhoiksi. Kysymys on kymmenien miljoonien vuosien virheistä. Esimerkiksi jurakausi (dinosaurusten valtakausi) ajoitetaan geologiassa ja paleontologiassa aikakaudelle 205–140 miljoonaa vuotta sitten; oikea ajoitus on 125–100 miljoonaa vuotta sitten. Jurakausi ei toisin sanoen ollut ilmoituksen tietojen valossa vielä alkanutkaan, kun se tieteen käsityksen mukaan oli päättynyt jo 15 miljoonaa vuotta aikaisemmin.

Solnhofenin kalkkikiveen oli kivettyneet siis muutakin kuin hyönteisten hauraita siipiä, sillä vaikka Pappenheimin seudun kaivoksista peräisin olevat

paleontologiset löydökset ovat tosiaankin tunnettuja hyvin säilyneistä hyönteisfossiileistaan, ne ovat sitä myös erinomaisten pterodactylus-fossiiliensa vuoksi.

Solnhofenin kaivoksesta vuonna 1861 löytynyt ensimmäinen ja vuonna 1877 löydetty toinen selvästi saman lajin paremmin säilynyt fossiili poikkesivat merkittävästi pterodactyluksista. Nämä fossiilit ajoitettiin 150 miljoonaa vuotta vanhoiksi. Ilmoituksen perusteella tiedämme, että ajoitus on kymmeniä miljoonia vuosia liian vanha. Kalkkikivi, josta ne löydettiin, alkoi muodostua vasta noin 120 miljoonaa vuotta sitten, ja ilmoitus kertookin kyseisten eläinten ilmaantuneen noin 110 miljoonaa – ei suinkaan 150 miljoonaa – vuotta sitten.

Solnhofenin kivettyneet eläimet olivat selkeästi höyhen- ja sulkapeitteisiä, ja höyhenet ja sulat olivat jota kuin nykyisten lintujen höyhenten ja sulkien kaltaisia. Kysymyksessä ei voinut olla muu kuin lentävä eläin. Kummankin siiven etureunassa oli kaksi terävää kynttä kiipeilyä varten. Eläimen kallo oli vahvasti dinosauruksen kallon kaltainen ja suu oli kuin dinosauruksen kita lukemattomine pienine hampaineen; se ei näyttänyt vähääkään linnun nokalta. Eläimen sulkapeitteinen häntä, vaikka olikin osa selkärankaa, muistutti silti hämmästyttävästi linnun pyrstöä, ja luurangossa olivat hallitsevina linnuille ominaiset piirteet. Eläin sai tieteellisen nimen archaeopteryx. Ensimmäinen archaeopteryx-fossiili päätyi monien vaiheiden jälkeen Lontoon British Museumiin, joka maksoi siitä kovan hinnan. Se on edelleen museon merkittävimpiä ja varjelluimpia esineitä. Toinen archaeopteryx-fossiili on Berliinissä. Myöhemmin on löydetty vielä viisi archaeopteryx-fossiilia, joista yksi on Hollannin Haarlemin museossa.

Lontoossa paleontologit, ornitologit, biologit ja muut eläintieteilijät pääsivät vuodesta 1862 lähtien tutkimaan fossiilia. Ja sitten alkoi rähinä. Fossiili oli jo löytöhetkestään alkaen herättänyt suuria intohimoja ja kiivailuja. Paleontologit, ornitologit, biologit, muut tiedemiehet, anglikaanipiispat ja -papit sekä niin kutsuttu suuri yleisö kävivät fossiilista ja samalla yleisesti evoluutioteoriasta ajoittain raivoisaa keskustelua lehdistön palstoilla ja suurissa yleisötilaisuuksissa. Kiistaa voimisti se seikka, että **Charles Darwin** oli v. 1860 julkaissut suurta huomiota herättäneen teoksensa *The Origin of Species* (suom. *Lajien synty*), jossa hän esitti luonnonvalintaan perustuvan evoluutioteoriansa. Väittelyjen kiistakapuloina oli koko joukko kysymyksiä: Onko archaeopteryx lintu vai lisko? Mistä se polveutuu? Onko archaeopteryx nykyisten lintujen kantamuoto? Missä järjes-

tyksessä linnut ja liskot maailmaan ilmaantuivat? Onko archaeopteryx evoluution vai luomistyön aikaansaannos? Onko archaeopteryx darwinilaisten kaipaama ”puuttuva rengas” liskojen ja lintujen välillä? Väittely levisi pian Lontoosta maailman tiedeyhteisöön. Näihin kysymyksiin ei uusista fossiililöydöistäkään huolimatta löydetty yleisesti hyväksytyä vastausta sen paremmin 1800- kuin 1900-luvullakaan. Kiistely jatkuu.

Raamattuun uskovat piispat, papit ja tiedemiehet eivät yleensä hyväksy evoluutioteoriaa. Useat heistä uskovat maailman olevan noin 7 000 vuotta vanha. Jumala loi kaiken, myös archaeopteryxin, linnut, dinosaurukset, liskot ja muut kuudessa päivässä, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi – tai koska Jumalan silmissä yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä, niin ehkä luominen tapahtui kuitenkin 6 000 vuodessa, sillä kuusi päivää tuntuu hiukkasen lyhyeltä ajalta Jumalankaan suoritua niin vaativasta työstä. Kiihvaimmat raamattu-uskovat ovat jopa sitä mieltä, että Jumala loi myös maaperästä löytyvät fossiilit. Niille, jotka eivät *Raamattuun* ihan näin kirjaimellisesti usko vaan jotka hyväksyvät sellaisen näkemyksen, että uudet eläinmuodot kehittyivät aikaisemmista eläinmuodoista, tuottaa päänvaivaa *Raamatun* luomiskertomukseen sisältyvä selonteko, jonka mukaan linnut luotiin ennen maaeläimiä; tosiasiathan puhuvat vahvasti sen puolesta, että maaeläimet olivat olemassa ennen lintuja. Dogmaattinen teologia ja jumalallinen tiede vievät varsin harhaisiin päätelmiin.

Evoluutioteoriaa totena pitävät paleontologit uskovat yleisesti, että höyhenpeitteinen ja lentokykyinen archaeopteryx-lisko oli eläin, josta linnut hyvin pian polveutuivat. Archaeopteryx-laji ja linnut elivät samaan aikaan, kunnes archaeopteryx kuoli sukupuuttoon. He uskovat, että eläinlähkänä dinosaurukset eivät kuolleet kokonaan sukupuuttoon vaan että heimo jatkaa elämäänsä lintujen hahmossa. Mutta paleontologeissa on niitäkin, jotka uskovat archaeopteryxin olleen ei suinkaan dinosaurus, josta linnut ilmaantuivat, vaan itsessään jo varhainen lintulaji.

Väittelyyn osallistui myös kaksi nimekästä astronomia. He olivat kehitelleet teorian panspermiasta⁵. Teoria väittää, että yksisoluisia eliöitä kuten viruksia esiintyy avaruudessa parvina, ja Maan joutuessa radallaan tällaiseen parveen näitä eliöitä tunkeutuu planeetalle, jossa ne saavat aikaan muutoksia elökunnassa ja aiheuttavat tauteja. He esittivät vuonna 1978, että evoluutio ei ollut jatkuvaa ja tasaista, vaan tapahtui tiettyinä ajankohtina pyrähdyksittäin ja että evoluutiossa esiintyneet ja esiintyvät äkilliset hyppäykset eivät ole tulosta luonnonvalinnasta. Tämä nä-

kemys ei sinänsä ole kaukana *Urantia-kirjan* ilmoittamasta totuudesta, mutta kaksikon teoria ei valitettavasti jäänyt tähän. He väittävät nimittäin lisäksi, että nuo äkilliset muutokset ovat tulosta maapallon ulkopuolelta peräisin olevista ”geneettisistä myrskyistä”, joiden aiheuttajana on panspermia.

Ornitologit, vaikka yleisesti uskovatkin evoluutioteoriaan, eivät kuitenkaan hyväksy näkemystä, jonka mukaan linnut polveutuisivat archaeopteryxistä. Heidän keskuudessaan vaikuttaa voimakkaasti jopa ”puolueeksi” kutsuttu ryhmä LEOD eli ”linnut eivät ole dinosauruksia”⁶. Puolueeseen kuuluvat uskovat, että linnut ja dinosaurukset elivät samaan aikaan ja polveutuvat kummatkin aikaisemmin eläneestä tuntemattomasta krokotiilinkaltaisesta matelijalajista. On myös ornitologeja, jotka uskovat kaikkien lintujen polveutuvan suuresta strutsin eli kameleurjen kaltaisesta lentokyvyttömästä eläimestä, joka puolestaan polveutui tunnistamattomasta matelijasta.

Darwinilaisille archaeopteryx tuli kuin Herran lahja. Darwinin teorian mukaan eliölajit syntyivät luonnonvalinnan kautta aikaisemmista lajeista siten, että ympäristöolosuhteisiin reagoiminen ja lajitoverien suorittama heikompien yksilöiden hävittäminen muuntavat lajia pitkän ajan kuluessa, ja niin laji muuttuu lopulta toiseksi. Darwin esitti teoriansa v. 1860. Se otettiin vastaan tyrmistynein ja raivoisin vastalausein. Tiedeyhteisön valtaenemmistö ja kirkko kokonaisuudessaan esiintyivät ritirinnan mokoama teoriaa tuomitessaan ja torjuessaan. Vastustajat uskoivat ja uskovat edelleen, että lajit eivät muutu toisiksi; ainoat muutokset ovat lajien sammumisia ja sukupuuttoon kuolemisia. Vastustajille tarjosi vahvan aseensa se tosiseikka, että darwinilaisilla ei ollut esittää lajien välisten siirtymävaiheiden fossiileja tai muita todisteita; evoluutiosta toisin sanoen ”puuttui renkaita”, jotka vain voisivat todistaa Darwinin teorian paikkansa pitäväksi. Mutta nyt voitonriemuisilla darwinisteilla oli esittää archaeopteryx. Sitä ei voinut luokitella sen paremmin dinosaurukseksi kuin linnuksikaan, joten se oli eittämättömästi lintujen ja dinosaurusten väliltä ”puuttuva rengas”.

Urantia-ilmoitus, joka kutsuu archaeopteryxiä dinosaurukseksi, neuvoo kuitenkin, ettei puuttuvia renkaita koskaan löydetä, sillä niitä ei ole koskaan ollutkaan: *ette kuitenkaan kykene löytämään – yhdistäviä renkaita eläinkunnan suurten lahkosten väliltä ettekä ihmistä edeltäneiden korkeampien eläintyyppien ja ihmisrotuja edustavien alkuihmisten väliltä. Nämä niin kutsutut ”puuttuvat renkaat” jäävät iäksi puuttumaan siitä yksinkertaisesta syystä, ettei niitä ole koskaan ollutkaan.* [669:3] Darwinin jumalaton tiede ei usko todeksi ennalta laaditun kaavan ja koodin mukaan tapahtuvaa evo-

luutiota, jossa muutokset ilmenevät yhtäkkisinä ilman edellä käyvää vähittäistä muuttumista. Darwinismin argumentoima luonnonvalinta on sen sijaan kokonaan mekaanista ja sattumanvaraista. Urantia-ilmoitus opastaa parempaan ymmärrykseen ja auttaa käsittämään, että eliömaailmassa esiintyvä sopeutuminen ympäristön olosuhteisiin ja vaatimuksiin ja siitä johtuva muuttuminen ovat nekin ennalta suunniteltuja.

Confuciusornis⁷ – aito lintu

Fossiilia, joka edustaisi *Urantia-kirjan* kohdassa 691:2 mainittuja, noin 60 miljoonaa vuotta sitten ilmaantuneita kahlaavia ja uivia esilintuja ei ole varmuudella löydetty. Toisin sen sijaan on 55 miljoonaa vuotta sitten ilmestyneen todellisen linnun laita: fossiili on aivan hiljattain löytynyt, ja löydös osoittaa *Urantia-kirjassa* ilmoitetun tiedon sana sanalta paikkansa pitäväksi!

1990-luvun alkuvuosina kiinalaiset paleontologit havaitsivat, että pimeillä fossiilimarkkinoilla oli vilkasta. Kävi selville, että Liaoningin provinssi, noin 400 kilometriä Beijingin pohjoispuolella, oli markkinoille tulvien eläinfossiilien alkulähde. Alueella oli laajalti avolouhoksia, joista paikallinen väestö louhi rakennuskiveä. Louhittaessa paljastui vähän väliä fossiileja, jotka päättyivät mustaan pörssiin. Fossiilit osoittautuivat dinosaurusten ja muiden matelijoiden mutta myös ennen tuntemattomien eläinten kivettyneiksi jäännöksiksi. Liaoningin louhokset ovat tulivuoren lähistöllä sijainneen muinaisen järven pohjaa, joka on virheellisesti ajoitettu 120 miljoonaa vuotta vanhaksi. Tämä virheellinen ajoitus on saanut paleontologit nyttem-

min uskomaan, että lintujen evoluutio alkoi jo 120 miljoonaa vuotta sitten. Kiinalaiset paleontologit kutsuivat avukseen amerikkalaisornitologeja tutkimaan muuatta omituista Liaoningin fossiilia, joka näytti linnulta, mutta joka ei ajoituksensa puolesta heidän mielestään voinut olla lintu. Lintujen nimittäin arveltiin ilmaantuneen noin 70 miljoonaa vuotta sitten, ja fossiili oli 120 miljoonaa vuotta vanha.

Fossiloituneella eläimellä oli linnun kallo ja sarveisaineesta muodostunut linnun nokka, sen luusto oli linnun luusto, se oli höyhenpeitteinen, ja sen siipisulat olivat linnun sulkia. Sillä ei ollut selkärangan jatkeena häntää vaan linnuille tyypillinen lyhyt pygostyyli eli luutuma, johon pyrstösulat kiinnittyivät. Sen siipien etureunassa ei ollut tarttumakynsiä. Tämä tutkijoiden sanoin kyyhkymäinen ja kyyhkysenkokoinen eläin oli epäilemättä täysin lentokykyinen eli se oli varhaisin tunnettu lintu. Tutkijat olisivat voineet lainata kuvailun *Urantia-ilmoituksesta: Kysymyksessä oli pieni kyyhkysen kaltainen luontokappale, josta tuli koko linnuston kanta-muoto.* [691:3] Kunnioituksesta Kiinan filosofisuuruutta kohtaan linnulle annettiin nimi Confuciusornis.

Tämän ensimmäisen fossiililöydön jälkeen kiinalaistalonpojat ovat tuoneet julkisuuteen kymmenittäin confuciusorniksen fossiileja, joten jokaisella vähänkin merkittävällä museolla on nyt oma confuciusornis-fossiilinsa.

Seppo Kanerva

1. Paul Chambers: *Bones of Contention*. John Murray, London, 2002. Kirjan nimi tarkoittaa 'kiistakapulasta'; englannin kielessä ei puhuta kiistakapuloista vaan -luista, joista koirat tappelevat; suomen kielessä koirat sen sijaan tappelevat kapulasta. Kirjan nimessä viitattaneen siihen, että tietyistä fossiilista luista on tullut kiistelyn kohteita.
2. Pterosaur *<* latinannetut kreikan *pteryx*, 'siipi', ja *sauros*, 'lisko'.
3. Archaeopteryx *<* latinannetut kreikan *'arhaios*, 'vanha', 'muinainen', 'seniori', 'vanhempi', ja *pteryx*, 'siipi', eli 'muinaissiivekäs'. Kreikan *'arhaios* esiintyy suomalaisissa lainasanoissa yleensä muodossa 'arkki-', kuten sanoissa 'arkkipiispa', 'arkkitehti', 'arkkiatri', 'arkkimandriitta', 'arkkivihollinen', mutta myös muodossa 'arkeo-', kuten sanassa 'arkeologia'.
4. Pterodactylus *<* latinannetut kreikan *pteryx*, 'siipi', ja *daktylos*, 'sormi', eli 'siipisorminen'. 'Pterodactyli' on nimen monikkomuoto.
5. Panspermia *<* kreikan etuliite *pan-*, 'kaikkialle levinnyt, yleinen, kaikki-' ja kreik. *sperma*, 'siemenneste, siemen'.
6. Englanniksi BAND, "Birds Are Not Dinosaurs".
7. Confuciusornis *<* Confucius + ornis: latinannettu kiinan *Kung-fu tze* eli *Konfutse* ja kreikan *'ornis*, lintu, eli 'konfutsenlintu'.

Suomen Urantia-seuran kesäpäivät 9.–11.6.2006

Korpilahdella Alkio-opistolla, Tähtiniementie 26, 41 800 Korpilahti
www.alkio.fi puh. (014) 820101

Pitopaikka sijaitsee kauniissa järvimaisemissa lähellä Jyväskylää.
Tarkemman päivien ohjelman saa kevään aikana Urantia-seuran sivuilta ja vuosikokouskutsun yhteydessä.

Teema: Henki – henkinen/hengellinen – merkitysten tarkastelua ihmisen arjen näkökulmasta

Pe 9.6. Hallituksen kokoukset ja vuosikokous

La 10.6. Ohjelmaa klo 9–17

Su 11.6. Ohjelmaa klo 9–14

- paneeli
- ”urantialainen” seikkailu-/luontopolku (säävarauksella)
- alustuksia (mm. Seppo Kanerva)
- ryhmäkeskusteluja
- musiikkia
- ehkä vähän leikkiäkin...

Rantasauna takkahuoneineen

Iltapala ja illanviettoa kauniissa rantamaisemissa.

MAJOITUS- JA RUOKAILUVAIHTOEHDOT

1. Täysihoitohinta pe-su 115,00 €/hlö

Hinta sisältää majoituksen kahden hengen huoneissa liinavaatteineen ja pyyhkeineen, iltapalan perjantaina, aamiaisen, lounaan, päiväkahvin, runsaan iltapalan ja saunan lauantaina sekä sunnuntaina aamiaisen, lounaan ja päiväkahvin.

2. Täysihoitohinta la-su 86,00 €/hlö

Hinta sisältää majoituksen kahden hengen huoneissa liinavaatteineen ja pyyhkeineen, aamiaisen, lounaan, päiväkahvin, runsaan iltapalan ja saunan lauantaina sekä sunnuntaina aamiaisen, lounaan ja päiväkahvin.

3. Puolihoitohinta la-su 61,00 €/hlö

Hinta sisältää aamiaisen, lounaan, päiväkahvin, runsaan iltapalan ja saunan lauantaina sekä sunnuntaina aamiaisen, lounaan ja päiväkahvin.

4. Lauantaipäivän kokouspaketti 39,00 €/hlö

Hinta sisältää aamiaisen, lounaan, päiväkahvin, runsaan iltapalan ja saunan lauantaina.

5. Sunnuntaipäivän kokouspaketti 22,00 €/hlö

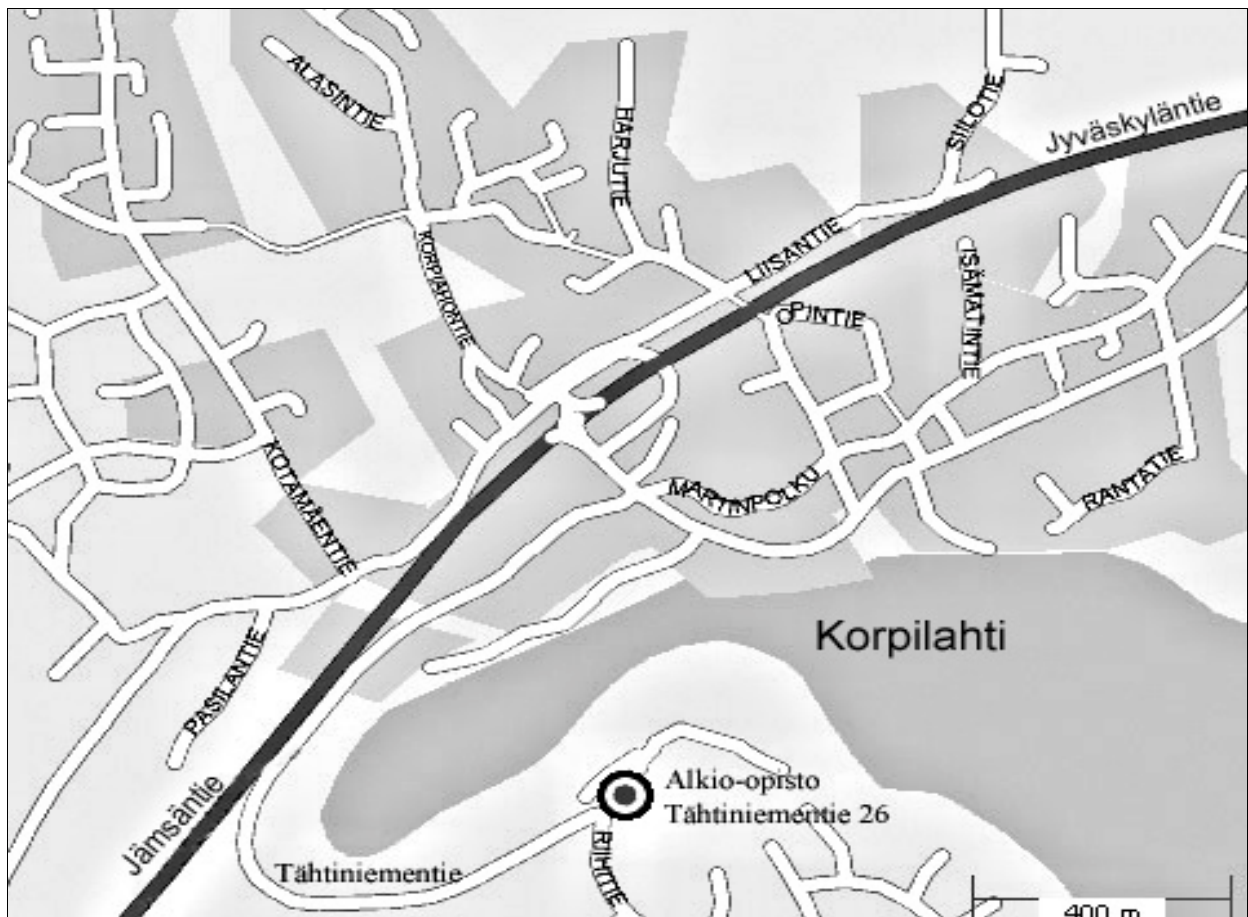
Maksu kurssikeskuksen vastaanottoon.

TERVETULOA !

ILMOITTAUTUMINEN 19.5.2006 mennessä

Helena Juola
Kalastajanmäki 10 E 70
02230 Espoo
050 530 7785; (09) 884 9783
helena.juola@kolumbus.fi

Paula Mannerjoki
Luostarinkatu 31 B 25
21100 Naantali
040 7350025
paula.mannerjoki@dnainternet.net

HALLITUS JA KOMITEAT

Tapio Talvitie, puheenjohtaja	Makaksentie 10, 02750 ESPOO Puh. (09) 505 4845 <i>tapio.talvitie@kolumbus.fi</i>
Matti Tossavainen, varapuheenjohtaja	VANTAA Puh. (09) 873 2255; 050 332 2824 <i>matti.tossavainen@elisanet.fi</i>
Hanna Holopainen, sihteeri	Linnankatu 47 A 41, 20100 TURKU Puh. (02) 237 3073 <i>h.anna.h@luukku.com</i>
Tapio Pulli, rahastonhoitaja	KIRJALA Puh. (02) 454 4927 <i>tapio.pulli@kolumbus.fi</i>
Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj.	LAMMI Puh. (03) 674 3226
Kalevi Eklöf, julkaisukomitean pj.	KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200 <i>kalevi.eklof@kolumbus.fi</i>
Kalevi Krekilä, koulutuskomitean pj.	LEMPÄÄLÄ Puh. (03) 367 7038; 050 595 1942
Erja Kalenius, konferenssikomitean pj.	TAMPERE Puh. (03) 378 9299; 040 705 5572 <i>e.kalenius@jippii.fi</i>

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ**Esitelmätilaisuudet Helsingissä**

Seura järjestää kevätkaudella 2006 neljä esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

7.1.2006	Kalevi Krekilä	Kohti korkeampia kehityksen päämääriä
11.2.2006	Seppo Niskanen	Persoonallisuuden etsintää
11.3.2006	Maarit Huhti	"Miten Jumala on käsitettävissä" – Eurooppalaisen kulttuurialueen määritelmiä ja näkemyksiä 1900-luvulta
8.4.2006	Antti Roine	Ekumenian merkitys ja tavoitteet

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, yhteyshenkilönä *Helena Juola*, puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 (helena.juola@kolumbus.fi), kokoontuu tiistaisin parittomina viikkoina klo 17.00 Meritullinkatu 13 G, HELSINKI.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (5.2., 5.3., 2.4.) os. Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Emil Halmeen tie 1, ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, puh. 0400 609 790 (pentti.lehtela@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu parillisina tiistaina klo 18.00–19.30. *Raimo Ala-Hynnälä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 176 (gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antaa *Yrjö Kuikka*, puh. (05) 414 1542.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038; 050 595 1942.

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperäntie 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046 tai 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24–26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Ryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Rajia Vallaksella Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Rajia Vallas*, puh. 040 536 0432.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.